

The Journal of The Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasavati Mahal Library

EDITED BY

M. SADASIVAM, M. A., M. Litt.,
DIRECTOR,
Sarasvati Mahal Library,
Thanjavur.

Vol. XXXVIII

No. 1, 2 & 3

PUBLISHED ON BEHALF OF

THE SARASVATI MAHAL LIBRARY
THANJAVUR

Annual Subscription Rs. 100

A. D. 1989.

TANJORE MAHARAJA
SFRFOJI'S SARASVATI MAHAL LIBRARY, THANJAVUR.

EDITORIAL BOARD

EDITOR :

Thiru. M. SADASIVAM, M. A., M. Litt.,
DIRECTOR,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

MEMBERS :

Thiru. A. Panchanathan, M. A., B. Lib.Sc.,
Publication Manager-Cum-Librarian,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Thiru. M. Seeralan, B. A., B. L. I. Sc.,
Librarian Grade II,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Thirumati. S. Thilagam, B. Litt.,
Tamil Pandit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Thiru. T. R. Bhima Rao,
Marathi Pandit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Thiru. N. Viswanathan,
Telugu Pandit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Thiru. N. Srinivasan, Siromani,
Sanskrit Pandit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Thirumati. S. R. Rajalakshmi, Siromani,
Sanskrit Pandit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

The Journal of The Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasavati Mahal Library

EDITED BY

M. SADASIVAM, M. A., M. Litt.,
DIRECTOR,
Sarasvati Mahal Library,
Thanjavur.

PUBLISHED ON BEHALF OF
THE SARASVATI MAHAL LIBRARY
THANJAVUR

CONTENTS

	PAGES
1. EDITORIAL	... 3—4
2. தேருந்த சோழன் கதை (Terrunda Cholan Katai)	... 7—16
—Pulavar S. Thilagm, B.Litt., Tamil Pandit, Sarasvati Mahal Library	
3. சரபோசியும் வேதநாயக சாஸ்திரியாரும் (Serfojiyum Vedanayaka Sastriyarum)	... 17—21
—Pulavar S Raju, Tamil University, Thanjavur.	
4. இரண்டாம் சரபோசியும் சிவக்கொழுந்து தேசிகரும் ... (Iraandam Sarafojiyum, Sivakkolundu Desigarum)	22—25
—Dr. M. S. Arivudainambi, Tamil University, Thanjavur.	
5. சரபோசி மன்னர் பிள்ளைத்தமிழ் (Sarafoji Mannar Pillait Tamil)	... 26—34
—Pulavar V. Chockalingam, Retired Tamil Pandit, Sarasvati Mahal Library.	
6. பஞ்சக்குரோச மஞ்சரி (Pancak Kurosa Manjari)	... 35—38
—Vedanta Siromani N. Srinivasan, Sanskrit Pandit, Sarasvati Mahal Library.	
7. பஞ்சக்கோசமஜரி Text	... 39 -58
FROM OUR VISITORS' BOOK	... 59—63
—Tributes to Sarasvati Mahal.	

The Journal of The Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library

Vol. XXXVIII

A. D. 1989—Saka 1911

Nos. 1, 2 & 3

EDITORIAL

At the outset I crave the indulgence of the readers for the inordinate delay in bringing out this issue. I joined duty as the Director of Sarasvati Mahal on 25—8—1989. On 24—9—1989 Maharajah Serfoji's 212th Birthday was celebrated. A commemoration volume of Serfoji was brought out on that occasion. Then I had to devote my attention on the conduct of various seminars on Tamil, Sanskrit, Telugu and Marathi languages. For the past several years all the three issues were put together and published in a single volume. Hereafter we propose to bring out this Journal as a quarterly in the months of March, June, September and December. As the number of pages of this journal is increased the annual subscription is also increased and fixed at Rs. 100/- per annum.

As usual this Journal will contain articles in Tamil, English, Sanskrit and Marathi. I request the scholars and Research Institutions to send in their annual subscriptions before 10th March 1990.

Thanjavur, }
31—12—89. }

M. SADASIVAM,
DIRECTOR.

ஆசிரியவுரை

— பாக்ஷ —

சரசுவதி மகால் ஆராய்ச்சியிதழ் கடந்த முப்பத் தொன்பதாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் பொதிந்து கிடக்கும் அரிய சிறு நூல்களையெல்லாம் இந்த இதழ் வாயிலாகவே வெளியிட்டுவருவது மரபாயுள்ளது. இந்த நூலகத் தில் பணிபுரியும் புலவர்களும், பிற அறிஞர்களும் எழுதி வரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இவ்விதத்தில் இடம்பெற்றுவருகின்றன. ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழி, மராத்தி ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும் கட்டுரைகள் வெளியிடப்படுகின்றன.

25—8—89இல் இயக்குநராகப் பணியேற்ற நான் 24—9—89இல் மாமன்னர் சரபோஜியின் 212ஆம் ஆண்டு விழாவைச் சிறப்புற நடத்தினேன். சரபோஜியின் விழா மலரை இந்த ஆராய்ச்சியிதழின் சிறப்புமலராகவே வெளியிடக்கருதினேன். ஆனால் விழாமலர் தனிநூலாக இருக்கட்டும் என்று பலர் கருதியதால் அது தனி நூலாகவே வெளியிடப்பட்டது. அதனால் இந்த ஆராய்ச்சியிதழ் வெளிவரக் காலத்தாழ்வு ஏற்பட்டது. இதுவரை 4 மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வரவேண்டிய இந்த இதழ் மூன்று பகுதி யும் சேர்த்து ஒரே தொகுதியாகவே பல ஆண்டுகளாக வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளது. இனித் தவறாமல் மூன்று திங்களுக்கொருமுறை காலாண்டிதழாக அதிகப்பக்கங்களுடன் வெளியிடப்பெறும். மார்ச்சு, சூன், செப்டம்பர், டிசம்பர் ஆகிய மாதங்களில் இவ்விதழ் இனி வெளிவரும். அதிகப் பக்கங்களுடன் வெளிவருவதால் இதன் ஆண்டுக்கட்டணம் ரூ. நூறு என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆய்வாளர்களும் நிறுவனங்களும் இந்த இதழுக்குரிய ஆண்டுக் கட்டணத்தை “இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சை—9” என்ற முகவரிக்குப் பிப்ரவரி மாதத்திற்குள் அனுப்பிவைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேந்து சோழன் கதை

புலவர். ச. தீவகம், பி. விட.,

தமிழ்ப் புலவர்,

சரசவதி மகால் ரூலகம், தஞ்சாவூர்.

சோழநாட்டில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் காவிரியின் தென்பகுதியில் விளக்கும் சௌகாத் திருப்பதி எனப் போற்றப்படும் திருநகர் திருவாளூர் ஆகும். இத் திருவாளூரின் பழையகளைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களை அறிவது இன்றியமையாததொன்றாகும்.

பல்வகையாலும் தொன்றமச் சிறப்பும், சொல்லத்தின் கேந்திரமாயும் ஆரூர் திகழ்ந்த காரணத்தினால்தான் சேக்கிழார் பெருமான் தன் பெரிய புராணத்தில் திருமலைச் சிறப்பாகக் கயிலையையின் சிறப்பும் திருநாட்டின் சிறப்பாகச் சோழவள நாட்டின் சிறப்பும் திருநாகேசரச் சிறப்பாக ஆரூரின் சிறப்பும்தான் கூறியுள்ளார். சோழவளநாட்டில் உள்ள மற்றெந்தத் திருநாசரமும் கூறாமல் ஆரூர் கூறப்பட்டும் அந்நகர் பெற்ற முக்கியத்துவம்தான் காரணமாகும். சோழமன்னர்கள் ஆரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்ததுடன் தியாகேசராயும் ஆட்சிபுரியச் செய்து வழிபட்டு வரும் மரபு ஏற்பட்டதாகும்.

இத்தனைப் பெருமைக்கு குறிப்பாக சோழப் பெருமன்னர்களின் சிறப்புக்குத் திலகமாய் விளங்குவது மனுநெறிப்படி வாழ்ந்து காட்டிய சோழ மன்னன் ஒருவனது வரலாறு ஆகும். இவனது மனுநெறியினை ஜம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம் வழக்குரை காதையில் கண்ணகியின் கூற்றாகத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அவ்வாரிகள் கீழ்வருமாறு :—

"வாயிற் கடை மணி நடுநா நடுங்க
ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்ச கடத்தான் தன்
அரும்பெறற் புதல்வனை ஆழியில் மடித்தோன்
பெரும்பெயர்ப் புகார் என் பதியே"

என்பனவாகும்.

மேலும் இவ்வரலாற்றினை “மையல்கூர் சிந்தனையாலிற்கு முற்றத் திருத்தீரில் மைந்தனையூர்ந்த மற்றொனும்” என்று விக்கிரமசோழனுலாவும் பார்மேஸ் மருவப் பக்வொன்றின் அம்பர் நோய்தீர் உருளுந் திருத்தேர் உரவோன் என்று குலோத்துங்க சோழனுலாவும், அறவாழி மைந்தன்மேல் ஊர்ந்தோன் என்று இராசராச சோழனுலாவும், “வெய்யோனும் செம்மலைப் பண்டுர்ந்த தோரோனும்” என்று சங்கரசோழனுலாவும் மனுநெறியைப் பற்றாற்றுகின்றன.

சேக்கிழாரும் தம் நூலாகிய பெரியபுராணத்தில் “மண்ணில் வாழும் உயிர்களுக்கெல்லாம் காவலனாய் விளங்கிய இம்மன்னவன் மன்னுயிர்களை மகிழ்வித்ததேரடல்லாமல் விண்ணவர்களையும் வேள்விகள் பல செய்து மகிழ்வித்தனம். வெற்றி பொருந்திய இவனது ஆணைச் சக்கரம் உலகத்தை குழந்து நிற்கவும், மனுநெறிப்படி வாழ்ந்தனமையால் தன் பெயரினையும் மனுவெனவே கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இலக்கியங்களில் கூறப்படும் மனுவெந்தரின் வரலாறு கல்வெட்டு வாயிலாகவும் அறிவுதற்கு ஒரே ஒரு கல்வெட்டுத்தான் சான்றாக உள்ளது. அக்கல்வெட்டு பற்றிய செய்திகள் அனைத்தும் நன்பர் குடவாயில் பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுதிய “திருவாரூர்த் திருக்கோயில்” என்ற நூலில் விபரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஆரூர் திருக்கோயிலில் மலர்ந்த பிரபந்தங்களின் வரிசையில் போற்றற குரிய நூலான தியாகேசர் குறவஞ்சி என்னும் நூலில் 20-ஆம் பாடவில் தியாகேசப்பெருமானின் பெருமைகள் பேசப்படுவதுடன் மனுநீதிச்சோழன் வரலாறும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அதில் புதிய செய்தியாகத் திருவாரூர் தியாகேசப்பெருமானே பகவாகவும், காலனே கன்றாகவும் வந்து பின்பு அருள்பாலித்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

அடுத்து “மனுநீதிச் சோழ மகாராசா நாடகம்” என்ற நல்ல தமிழிசை நாடகம் ஒன்று இவன் வரலாற்றைத் தெளிவாக இயம்புகிறது. இந்த இசைத் தமிழ் இலக்கியத்திலும் தியாகேசர் குறவஞ்சி கூறுவது போன்ற புதிய செய்திகளும் உள்ளன. தியாகேசப்பெருமானே பகவாகவும், எமனே கன்றாகவும் வந்த கதையும், மனுநீதி மகன் “வீதிவிடங்கள்” என்ற பெயரினன் என்றும் கூறுகின்றன.

என்னற்ற இலக்கியங்களிலே பேசப்படும் மனுவின் வரலாறு ஒரு அரிய ஏட்டுச் சுவடி. எமது சரசவதிமகால் நூலகத்தில் “தேரூர்ந்த சோழ புராணம்” என்ற பெயரில் சுவடி எண் 320-ஐக் கொண்டுள்ளது. இந்நூல் 92 ஏடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இது 15, 16-ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியமாக இருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகிறது. இதன் நூலாசிரியர் இன்னார் என அறிய இயலவில்லை. இருப்பினும் நடை அருணகிரியாரின் முருகவழிபாட்டு நெறியில் அமைந்தும் திருப்புசுழ் போன்ற சந்த இசையும் பெற்றுத் திகழ்கிறது,

மேலும் இந்நூல் சேக்கிழாரின் திருத்தொண்டர் புராணத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளது. சேக்கிழார் கூறும் “மாநிலங்காவலனின்” பண்பு நலன்கள் அப்படியே பேசப்படுகின்றன.

இவ்வசன நடையில் உள்ள நூல் இந்நூலகத்தில் சுவடி எண் 215-ஐக் கொண்டுள்ளது. முற்றிலும் வசனநடையாக அமைந்துள்ளது. 21 ஏடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்நூலில் ஆசிரியரோ அல்லது அதே நூலை படித்த பிறிதொருவரோ தேரூர்ந்த சோழவாசகம் என்ற சுவடியை எழுதியிருத்தல் வேண்டும். இதன் நடை மக்களின் அளவறை பேச்சு வழக்கை ஒட்டியும் அமைந்துள்ளது. இதில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு அம்சமாக மனுநீதிச்சோழன் புலம்பும்போது ஒரு மன்னன் செய்யக்கூடாதவை யாவை என்பதைத் தொகுத்துச் சொல்வது ஆகும்.

இனி, சுவடியில் உள்ள இந்த வசன நூலை ஏட்டில் உள்ளவாறே காண்போம்.

நாஸ்

“... த்தழுகும்
பேரூருமான பெருமையே — ஆரூரில்
தேரூர்ந்த சோழன் குக்
காரானை மாழுகத்தோன் காப்பு.”

தமிழகத்திலே தோன்றப்பட்ட ராசவங்கிசத்திலே சோழன் மரபிலே குலோத்துங்க சோழனென்றும், இராஜேந்திர சோழனென்றும், மனுச்சோழ னென்றும் ஆறிலொன்று கடமை கொண்ட சோழனென்றும் இப்படித் தோன்றப்பட்ட சோழன் மரபிலே ஒரு ராசா தனம் கதைகளைக் கேட்டு. புராணங்கள், ஆகமங்கள், சாத்திரங்கள், காலையங்கள், ஞானநூல், யோகநூல் பெரியோர்கள், தபோதனர்கள், திட்சதார்கள் முதலியவர்களுடனே

சம்பாஷனை பண்ணிக்கொண்டு வேதமாய் இருக்கிற வள்ளுவர் குறளைக் கேட்டு இப்படி ஒருவன் தேடுகிறது அஞ்சபங்காம் என்று கேட்டு ராசகரமே நெருங்கப்போகாது ஆறு பங்காக்கி ஆறிலொரு கடமை செலுத்திவந்தான்.

... வேணுமென்ற திருவளத்திலே நினைந்து தன்ம சிந்தையாய் ஒரு ஏக சக்கிரமாய் நடத்திப் புலியும், புல்வாயும் ஒரு அறையிலை கூடி வாழி, சிவசமயம், விஷ்ணு சமயம், மகத்தான் தர்மம், பிரதியுபகாரம், தூபதீபமாலை, சாந்து, புனுகு, பன்னீர், தட்டுப் புனுகு, என்னைய் விளையாடல். வசந்தன் விளையாடல், ஆனை ஏற்றம், குதிரை ஏற்றம், செருஷ்க்கூடம் நாடகசாலை, முதலியவற்றை எச்சிக் குற்றம், ஏத்தவாட்டம் வாராமல் சகல பிராணிகளுக்கே தாயும், தந்தையும் போலே கிருபையுந், தயவு நேசமும், அன்பும் பட்சமுழுண்டாய் தியாக, போக. அகப்பமென் சத்தும் கேளாமல் இந்தப்படி என்பது வருடம் ராஜ்யபரிபாவனர் பண்ணி அனைகாஞ் சீர்வையும் நடக்கிற நாளையிலே இதிற்கொரு குறையுண்டாகி, ஏழை ஈனமான பேர்கள் நம்முடைய அண்டைக்கு வந்து சொல்லப்படுவார்கள் என்று அதற்கொரு ஆராய்ச்சிமலையை அரண்மனை வாசலிலை கட்டி வைத்தார். யாதா மொரு துக்கமுள்ள பேர்கள் இந்த மணியை அசைத்தால் நாம் வந்து பராபத்தியும் பண்ணக் கூடவோமென்று, (தெருவாசலில்) பெரிய கல்ததூண் நிறுத்திப் பெரிய மணியாய்க் கட்டி வைத்தார்கள். இந்த மணியை எண்பது வருடம் ஒருவரும் அசைத்தபேரில்லை, பூவேபறிபடும், புனலே சிறைப்படும், காலே யலைப்படும், பரியே கட்டுண்ணும், மா கோழியே போர் செய்யும். கொடுவாளே வளைப்படும், தென்னை மரமே குலைபடும். நெல்லை கதிர் படும், நெய்யே உருக்குண்ணும், கரும்பே நறுக்குண்ணும், தேரிலே கட்டுஞ் சீலையிலே கோணல், பேரிளம் மாதரிடையிலே குறைவு. தனபாரத்திலே வட்டம். இதுவே ஒழிந்து, வேறொரு குறையுமில்லாமல் இந்த மணியை அசைத்தபேருமில்லை.

இப்படி இருக்கிற ராசாவுக்கு அறுபத்துநாலு வயதுக்கு மேல் ஒரு குமாரன் பிறந்தான். என்னைய் விளையாடல், வசந்தன் விளையாடல், பட்டணமெல்லாம் சிங்காரித்து நாளொரு வண்ணமும், பொழுதொருமேனியு மாக வளர்ந்து சகல வித்தையும் கற்றுக் குமாரன், அனைகங் குமாரர்களுடனே ஆனையேற்றம், குதிரை ஏற்றம், ஆயுதப் பரீக்கையுங் கற்று, வீதிவிடங்கள் அழகும், ஆண்மையும் புத்திவித்தாரமும், தெளிவும் கண்டு ராசாவும் மந்திரியும் அளவற்ற சந்தோஷத்துடனே ராசராசாக்கள், மன்ன் மண்டலீகர், பட்டவர்த்தனர், மகுடவர்த்தனர், நாடு ராச்சியம் ஊர் உறவின் து முண்டான பெரியோர்கள் கண் களி கூரப் பதினாறு வயதானான்.

இந்த நாளிலே கைலாசத்திலே பரமேசரனும் பார்வதியாரும் இவனுடைய நியாயத்தையும் தன்ம சிந்தையாயிருக்கிற நேசத்தையும் கண்டு இந்தப் பதவியிலே இருக்கிற ராசாவுக்கு இடும்பன்றியிலே ஆங்காரமன்றியிலே களையும், விஷ்ணு ஞானிகளையும் கண்டால் பரமேசபரன் வடிவு தானே என்று நாடியிருந்தபடியினாலே, நாடியிருந்து பக்தன் இவனை ஆண்டு கொண்டு சிலபதத்திலே சேர்க்கப்பெற்று திருவளத்திலே நினைந்து வேளையேதென்று பார்த்திருந்தார். வேளையும் வந்து நேரிட்டது,

கைலாசத்திலே பரமேசபரனும், பார்வதியாரும், விக்கினேசபரனும் தெண்டேசுபரலும், நந்திகேகவரலும், சத்தியபேதவர்கள் புவனாதிபர் கெருடகந்தருவர், தும்புரு, நாரதர், தேதியிருக்க அனைக்குமாரர்களுடனே கூட..... ராசாவின் சமையத்தே போய் ராசாவையும் தெண்டன் பண்ணித் தேவர் கண்டன தியாகராயா... மனத்திடங் கொண்ட அஸந்தாடு மாடரவக் கிண்கிணிக் காலா, கமலாவயத்திலைவா, திருவாரூரத் தெண்டன் பண்ணி வருகிறேனன்று, மாதா, பிதாவையும் தெண்டன் பண்ணினான். மாதா, பிதா முத்து, பழைய், வைரம், மாலைக்கம், கோமேதசும் மரகதம் இந்த வகையிலே நவெரத்தினக்களும், மாடைக்காசர், பட்டு வர்க்கங்களும், தம்பிரானாருக்குக் காலிக்கையுமிட்டு ராசாராசாக்ககள், மன்னர் மண்டலீகர் பரிவாரமும் புடைகுழு அழகுறச் சிங்காரித்து இருக்கிற தெனா நம்ள்கரித்துத் தேரின் பேரிலே குமாானும் ஏறினான். ஆனை, குதிரையுள்ள தும், பரிவாரமும் மன்னர், மங்டலீகரும் செவிற்றுவர், ஆலவட்டமிரட்ட வெண்சாமரை வீச முத்தின் குடை. நிழற்றத் தட்டியக்காரர் எச்சரிக்கை பண்ண பட்டர்கள் பட்டாங்கு படிக்க ஆனை வீறிடக் குதிரை அனுமானிக்க வீரர் ஆர்ப்பரிக்க அனேகம் பெண்கள் புடைகுழுப் பேரிகை, தம்பட்டம், கிடுபிடி உடோல், முருகு, தப்பு, நாதசரம், மத்தளம், மச்சரி... முழாடக்கை யுடுக்கை, மணி, உறுமி, வீராணம் வீர உண்டிகை, கனசதப்படை.... வெத்திமுரசு, தியாகமுரசு, தவண்டை மல்லாரி, எக்காளை, சின்னதுகாளை தவளைச்... சாமண்டலமாரவனை, அளற்றம். திமிரியுள்ளம் உடுவை குடம் உண்டான.... ... டத்துக்கருவி. நரப்புச்கருவியென்று சொல்லப்பட்ட பஞ்ச வாத்தியங்களும் முழங்கத் தேரோடி வருகிற தறுவாயிலே, இது நல்ல தறுவாயென்று பரமேசபரன், விக்னேசபரனரையும், தண்டேசுவரரையும் நந்திகேகவரரையும், சித்தி வித்திய திக்குப்பாலகர், பிரும்மா, விஷ்ணு இப்படிக் கொத்தவர்களெல்லாரையும் நிறுத்தி (பக) ரூபமென்னில் நாலு காலா கூம், சந்திர சூரியர் இரண்டு கண்ணாகவும், வ..... செவியாகவும் சமுத்திரமே

கோசலமாகவும், ஞானமே சிறந்தொழுகுகிற பாலாகவுர், சாலோ சாமீப, சாருப, சாயுச்சியமென்னுமின்த நாலும் முலையாகவுர், இமயதன்மக ராயனே ஒரு செங்கன்றாகவும் இப்படி ஒரு பகும் கன்றுமாகப் புறப்பட்டு ஊர் எல்லையிலே, கோபுர வாசலிலே புறப்பட்டு, கமலாலயமென்னும் பொய்க்காயிலே தண்ணீரும் குதித்துச் சாணக... கிழும் புறப்பட்டு வீதியிலே சென்று கன்று முன்னே துள்ளிக் குதித்தோட ஓடினவிடந்தோறும் (ஆ) பின் தொடரக் கன்று யத்தனைப் பேரையும் உறுக்கிப்பாய் அதிரந்தக்கக் கண்ட பேரையெல்லாம், கேவிக் கதறி உருட்டி விழித்துக் கன்றுடனே கூட ஓட்ட ராசகுமாரன் வருகிற தேருக்குள்ளே கன்று உட்புதந்து வாத்திய யழக்கத்திலும், ஆரவாரத்திலும், அந்த அதிர்ச்சியிலும் கன்று அறுபட்டுக் கன்றோடித் தேர்க்காலிலே யகப்பட்டு நகங்கி இரண்டு கூறாய்க் கிடக்கத் தேரும் நெகிழ்ந்து ராசகுமாரனும், பிறகே பார்த்து ரெண்டு கூறாய்க் கிடக்கிற கன்றைக் கண்டு திடுக்கிட்டேங்கி தேரைநிறுத்தி, வைத்து அக் கன்றையும் பார்த்துப் பெருமுச்ச விட்டு “ஓம் நமச்சிவாய” என்று பயந்து நிற்கிற தறுவாயிலே பிரிந்துபோன பசவும், கன்றைக் கண்டு அம்மா, அம்மா வென்று வாய்விட்டுக் கதறிக் களைத்து உச்சியை மோந்து இரண்டு கண்ணாலும் தாராளமாகச் சொரிய நாலு வாக்கும் பார்த்து, இரண்டு கூறாய்க் கிடக்கிற கன்றை மூஞ்சிலே ஒன்றாககிக் குறுக்கீ நின்று நாலு முலையும் பாலாய்ச் சொரிந்து கன்றுமெழுந்திருந்து முலையுண்ணாதது கண்டு திட்டென வெழுந்திருந்து வாய்விடாமல் கதறியழுத்து, இவையெல்லாம் ராசகுமாரன் கண்டு நடு நடுங்கி இந்த (ஆ) பாவம் இருந்தவாறென்னம்பேர் தியாகராயரே! இந்தப் பாவம் பார்க்கவோ தேரிலே வந்தேன். அய்யா கேட்டாலென் பந்துவரோ. அம்மான் அறிந்தாலெவ்படுவாரோ. இதற்கண்ண செய்வே வேண்டு பிரலாபித்தார். கூடவந்து பெரும் மந்திரிகளும் குமாரனே! என்ன விதுணப்படுகிறீர். நாம் வலியக் கொல்லவில்லை. கன்று தானே வந்து மடிந்த தால் என்ன செய்வோம். கன்றை எடுத்துப் போட்டுப் பொய்க்கையிலே முழுகி தியாகராயரையும் தெரிசித்துக் காணிக்கையுமிட்டுத் தான் தலைமுழும் பண்ணினால் ஒரு தோட்டுமுமில்லையென்றார்கள். அப்படிச் செய்யலாமோ? எங்கள் மரபிலே ஒரு புறாவுக்கள்லவா தன்னுயிரையீந்தான். அவன் அறியாமல் கொடுத்தானோ. அய்யாக்கறிக்கை பண்ணினான் அதற்கான காரியம் செய்வார்கள். நான் அப்படிச் செய்வனென்றான். அந்தத் தறுவாயிலே பசவும் கொப்பென வெழுத்திருந்து, தேர் வந்த வழியே போய் அரண்மனை வாசலிலே கட்டியிருக்கிற ஆராய்ச்சி மணியைக் கொப்பாலே அசைக்க மணியின் சத்தம் கணீரர்ந்து, அந்தச்சத்தம் பட்டணத்துண்டான் பேர்கள்

கேட்டார்கள். இராசாவும் முன்னே ஆசார மண்டபத்திலே தேவெந்திர ஓலக்கம் போலயிருந்து பராபத்தியம் பண்ணுகிற தறுவாயிலே மணியின் சத்தம் கேட்டது. கேட்ட மாத்திரத்திலே ராசாவும் சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திட்டெனவே எழுந்திருந்து, பிறகு இத்தனைக்காலம் கோாத மணியின் சத்தம் இன்று கேட்டோம். இது இருந்தவாறென்னம் போவென்று கை நடுங்கி! கால் நடுங்கி நாவுலர்ந்து வாய் வறண்டு, உள்ளிலும் வளரியே புறப்பட்டு வந்தார். பசுவும் மணியண்டை வந்தது. ராசாவும் பார்த்து ஒரு மனுஷராகி இன்ன குறை சொல்லுவார்கள். அறுவிட்டுக் கொடுப்பேன். ஒதெய்வைமே தியாகராயரே என்றிருக்கும் தறுவாயிலே ராசாவின் ஊழியக்காரர் மூரன் ஏறிப்போன தீதர்க்காலி லை ஒரு பசுவின் கண்று அகப்பட்டு நெருங்கி இரண்டு கூறாய்க் கிடக்கிற வர்த்தமானஞ் சொன்னார்கள். இந்த விசேஷம் கேட்டுக் காதை இரண்டு கைகளாலும் மூடிக்கொண்டு சிவ நமசிவாயமென்று ராசாவும். மேத்துக் கிலைசித்து நான் செய்த தோஷமென்ன, பேர்ராச்சியத்தை அநியாயம் பண்ணி அடந்தேற்றமாக இறை கொண்டேனோ, தேவதான மடப்பிரதான, சிவதந்தை, குரு நிந்தை செய்தோனோ, தண்ணீர்ப்பந்தல் நந்தவனைம், திருவாசல், கோயில் மதில்களைப் பிடிங்கி எல்லாம் மாறாட்டஞ் செய்தேனோ, குளங்களைத் தூர்ப்பித்தேனோ, மதத்துக்களைத், தபோதுஸர்களை, மாதா பிதாவை இடறு; சொல்லப் பார்த்திருந்தேனோ, தீர்த்தவாசி மயேகரரை நிந்தனை செய்தேனோ, ஊமை, குருடர், முடவர். ஏழை சனங்களை, அடித்துப் பறித்தேனோ, வேத சாத்திரத்தைப் பழித்தேனோ, கரையில்லாக் கண்டத்தோரையுங், கரைபடும் களியாரையும் கலந்தேனோ, ஆசார ஈனம் பண்ணி னேனோ, புலையருடன்(போர்) செய்தேனோ, சந்தியான விரதங்களைத் தவிர்த்தேனோ நம்பினபேரக் கைவிட்டு அற்பரையாளாக்கி னேனோ, வங்கிவைான்களை நிந்தை செய்தேனோ, மன்னேநாரஞ் சொல்லி உயர்ந்த குலத்தைத் தாழ்ச்சி செய்தேனோ, துணையாகக் கடிப்போய் நடுவழியிலும், நட்டாற்றிலும் கை விட்டேனோ, பாலகரை, விருத்தரைக் கொல்லி தேனோ, நடுங்கப் பணிகொண்டு கூலிக்கு நாளை வாவென்றேனோ, பங்கில்லாமல் பதறி எடுத்தேனோ, வாழை மரங்களை வெட்டித் தூர்ப்பித் தேனோ, கல்வெட்டுச்களையழித்தேனோ, நட்ட கல்லை (பிடுங்கினேனோ) எல்லை மாறாட்டஞ் செய்தேனோ; இந்தப் பசுவின் பழிக்கு ஏந்தடவிலை தீர்த்து அறுவிட்டுக் கொடுப்பேன் என்று பிரலாபித்தான். தேவியார்கள்ஞு என் நாயகனே புழுதியிலை கிடந்து ஓப்படி விதனப்படுவார்களோ, வந்த.....பொல்லாப்பு வந்துவிட்டால் என்ன செய்யப் போகிறோம். கண்றின் பழிக்கு அடியேளானப் பசுவின் முன்னே ஆக்கிணையிட்டால் வந்தாப்போலே

ஆம், தேவரீர் விசாரம் பாராமல் பெண்டாட்டியானவளை விற்க ஒத்திவைக்க தான்.....கொடுக்க ஆட்சிக்க ஆக்கினையிடக் கடனாயிருக்கும். அடியேனை அனுப்பும்படி உத்தாரம் பண்ணுமென்றாள். வா.....தேவி! உம்மை ஒப்பக் கொடுத்தால் உம்முடைய பழிக்கு நானென்ன செய்வேன், அது வார்த்தையல்ல பெற்ற பிள்ளையே.....அழுகுள்ளவென்றும் ஒரு பிள்ளையுள்ளதென்று யெண்ணாமல் வீதி விடங்கரை யொப்புக் கொடுக்கும்.திருவுளம் பற்ற இதற்கு அடியேனைக் கேட்கிறதென்ன தேவரீர் மரபுக்கு கீர்த்தி வராமல், அப்படியே குமாரனைப் பசுவின் பழிக்குத் தீர்த்துக் கொடுமென்றாள். அப்போது ராசாவுஞ் சந்தோஷப்பட்டு.....மந்திரி சகல கலக.....விண்ணைரையழைத்து வீதிவிடங்களைத் தேர்ச்சாலி வீல கிடத்தி ரெண்டு கூறாய்க் கண்டுவாருமென்றார். அப்போது மந்திரியும் புறப்பட்டு வருகிறதைக்கண்டு நம்மை ஆக்கினையிடத் தக்கதாக ராசாவையும் திருவுளம் பற்றி மந்திரி வருகிறதாயிருக்கிறது. பிள்ளையென்று பட்சம் பாராமல் தெளிந்தது. அய்யற்கே அருமையுண்டு. நல்ல காரியம் நினைத்தா ரெண்று குமாரனும் மந்திரிக்கெதிரே நடந்து வாராய்: மந்திரியே எங்களையா திருவுளம் பற்றினபடியே நீர் காலதாமதம் பண்ணாமல் கடுக முகித்து விடு மென்றாள். அப்படி சொன்ன குமாரனைப் பார்த்து இவனுடைய தெளிவர், புத்தி வித்தாரமும் அழுகும் ஆண்மையும் இருந்தபடி ஏதோ ராசாவும் தலை பண்ணி.....தொரு குமாரனிவைனைக் கொல்லுகைக்கு நாமோ பாதகரென்று இந்தக் கண்றாலி பார்க்க. நம் விதிப்படியே பாரீர். இந்தப் பாட்டுக்கு நாமே பாதகர். சிவனே! புற்றிடங்கமாண்ட ஈசனே தியாகராயரேயென்று விதனப்பட்டு ராசாவின் குமாரனை எப்படிக் கொல்லுவோமென்று..... தேரிலே ஏறி அரையிலே இருக்கிற சீராவை உருவிக்கொண்டு தரையிலே பசுவின் முன்பாக விழுந்தான். மந்திரி விழுந்தது கண்டு குமாரனும் மந்திரி நம்மைக் கொல்ல மாட்டாமல் தான் செத்தானென்று வெகுவாய் விசாரப் பட்டு இருக்கையிலே அப்போதும் ராசாவுக்கு அறிக்கை பண்ணினார்கள். அப்போது புண்ணிலே தீகாலிட்டாப்போலே ராசாவும் சிரித்து நாம் முன்னுக்குச் சுகித்ததெல்லாம் ஒரு கடுகும் இன்று இந்த துயரம் ஒரு மஸைய மாயிற்றே என்று தேவி கண்டாயோ! நமக்குண்டான அநியாயத்தைப் பாரேற்று தயங்கிப்போய் நிற்கையிலே ராசாவும், தேவியும் இன்னமொருவ கைப் போகவிட்டால் குமாரனைக் கொல்லக் கூசவார்கள். கன்றின் பழிக்குக் குமாரனும் மந்திரி பழிக்கு நாழுமேயாயிற்றென்று ராசாவும், தேவியைப் பார்த்து, மந்திரி குமாரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு உன்னாயத்துள்ளமட்டும் எங்களை நினையாதே. விதனப்படாதே என்று நிறுத்தவும் நில்லாமல் ஆண்

பெண் குழந்தைகள் அவரவர்கள் அலறி முறையிட்டார்கள். இப்படியிருக்க ராசாவும் ஓடிச்சென்றார். பசுவும், ராசாவுக்கெதிரே நடந்து ராசாவையும் பார்த்துக் கண்றையும் பார்த்துத் தம் முட்டைய குமாரவையும் ஏறப் பார்த்தார். அந்தப் பார்வையைக் குமாரன் கண்டு அய்யாரே பூருவ காலத்திலே 96 தலை முறை சத்திய வசனம் தப்பாமல் தருமை நிலை நிறுத்திச் செங்கோல் கோணாமல் நடத்தி வந்தார்கள். இப்போதும் தேவீர் முகாந்திரமாக ஒரு பிள்ளையைப் பார்த்து நீதி தப்ப நடந்தால் மரபுக்கொச்சியும் பேசுவார்கள். சேரன், பாண்டியர் கேட்டாலும் ஒரு பிள்ளையைப் பார்த்தாரோயசித் தன்மத்தை விட்டாரென்று மோசம் பேசுவார்கள் பூலோகம் விளைய வேணும். திங்கள் மும்மாரி பொழிய வேணும். சகல பிராணிகளும் பிழைக்க வேணும். ஆகையினாலே பசுவின் மனது நோகாமல் கண்றின் பழிக்கு அடியேனத் தேர்க்காலிலே போட்டு ஊர்ந்து கொடுத்தால் அபகீர்த்தி வாராது.கீர்த்தியுண்டாம். தடிமுகித்துவிடுமென்றான். அப்படி சொன்ன குமாரனை ராசாவும், தேவியும் சுட்டிக்கொண்டு, உச்சி முகாந்து குளிப்பாட்டி முழுக கூட்டிப் பட்டுக் கச்சைக்கட்டி முடி சூட்டி மோதிரமிட்டு முத்துமாலை நவரத்தின மாலை, பண்ணீர்மாலை, கட்டப்பட்டு. தட்டுப் புழுகு நிறைய விட்டு சிலம்பு வெண்டையும், தோள்வளை, மேஸ்வளை, உடுதாரம், வாகுபுரி, சரப் பளி, நிறையப் பூட்டித் திருநீறணிந்து மன்மத ரூபனென அலங்கரித்துத் தான் தரும் பண்ணிவித்து கையிலே போந்தையக் கோலும் பிடித்துக்கொண்டு அழைத்து வருகிற தறுவாயிலே, மரங்கள், கற்கள், உருகப் பிள்ளையைப் பெற்றவர்கள், வயிறு பற்றியெரியக் கண்ட., கண்டபேர்கள் கண்கள் பொறி பறக்கக் கண்ணை மூடிக்கொள்வாரும் சிவ, சிவாவென்பாரும் பெருமுச்செறி வாரும் குமாரன் அழகுபோகுதென்பாரும் இந்தப்பாதகம் கண்கொண்டு பார்க்க முடியாதென்பாரும், ராசாவுக்குத் தயவில்லையோவென்பாரும் இவை யெல்லாம் கேட்டும் கேளாதுபோலே வந்து சிழக்கு முகமாய் நின்று தியாக ராசரைத் தெண்டன் பண்ணித் தெய்வப் பிராமணரையும், குருக்களையும் நமஸ்கரித்து ராசாவும். தேவியும் குரியனையும் நமஸ்கரித்துச் சிவாயநமவென்று தேர்க்காலுக்குக் குறுக்கே பூமியிலே நின்று, குமாரனும் விழுந்தான். இராசாவும் திட்டெனப்பார்த்துக் கண்றும் குமாரனுக்குஞ் சரியாயிற்று. இன்னம் நம்முட்டைய பொருட்டாயிருக்கிற மந்திரி பழிக்குத் தீர்த்து கொடுமென்றான். அப்படிச் செய்வார்களோ முதலாளி யிருக்கையிலே பெண் சாதியானவளை ஒப்புக்கொடுப்பார்களோ, வென்றும் நீ ஏங்கித் திரியாதே கேளென்று தேவி யைத் தேரிலுமிறக்கு மந்திரி பிரதானிகள் முன்னிட்டுக்கொண்டு திக்கொண்டு வாவென்று சொல்லி மந்திரி குத்திக்கொண்ட நிலையிலே

நின்று அரையிலே யிருக் சம்மதித்தார். பெரியோர்கள் மன்னர், மண்டலீசர் பட்டவர்த்தனர் மகுடவர்த்தனர் கொள்ள வேண்டி யிருக்கும். நீங்கள் தருமத்துக்கு அகிதம் பண்ணுவார்களோவென்று கழுத்திலே அறுபட்டுப் பிறகு, செத்துக்கிடக்கிற குமாரனும், மந்திரியும் ஒகோ பத்ராதே என்று ராசாவினுடைய கையை பூதப் படையாளி வந்தான். நாராயணப் பிரியன் வந்தான். ஆனந்தத் தாண்டவன் வந்தான். சிவ சிவா வென்று தேவ துந்துபி முழங்கத் தேவர்கள் புடைகுழி, வெள்ளள ரிஷிபத்தின் மேலே அர்த்தநாரியாக பார்பதியும், பரமேசபரனும் தோன்ற, தேவர்கள் ரிஷிகள் புவனாதிபர், பிரும்மா, விஷ்ணு எல்லோரும் தோத்திரம் பண்ண வந்து எழுந்தருளி, பத்தன் மகா சந்தோஷமாயிற்று. பசுவாய் வந்தது நாமாயிருக்கும். கன்றாய் வந்தது எமனாயிற்று. அன்பு சோதிக்க வந்தோம் ராசாவே தீரும், தேவியும், குமாரனும் மந்திரியும் கைலாயமே வாருங்கோளன்று இந்திர விமானத்திலே ஏற்றிக்கொண்டு பரமேசவரனும் பார்வதியாரும் கைலாயமே எழுந்தருளினார்கள். ஆகையினால் இந்தத் திருவிளையாடலைப் பார்த்தபேர், கேட்டபேர் இந்தராசாவும், தேவியும் குமாரனும், மந்திரியும் பெற்றபேறு பெறுவார்கள் என்றவாறு.

தேசூர்ந்த சோழன் கதை எழுதி முடிந்தது.

முற்றும்.

சரபோசியும் வேதநாயக சாஸ்திரியாரும்

புலவர் செ. இராசு,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

(தஞ்சை ராஜவதி மகால் சார்பில் சரபோசி மன்னரின் 212ஆம் பிறந்தான் விழாக் கருத்தரங்கள் 24—9—89 அன்று அளிக்கப்பொற்ற கட்டுரை)

மாமன்னர் சரபோசி காலத்தில் வாழ்ந்த பெரும் கிறித்தவக் கவிஞர் வேதநாயக சாஸ்திரியார்.

திருநெல்வேலியில் புட்டாரத்தி அம்மன் கோயில் தெருவில் பெரும் செல்வந்தராக வாழ்ந்த சௌவ ‘வேளாளர் மரபைச்’ சேர்ந்த அய்யம்பெருமாள் பிள்ளையின் பேரனும், அருணாசலம் பிள்ளையின் மகனுமான வேதநாயக சாஸ்திரியார் 7—9—1774-ஆம் நாள் நெல்வேலியில் பிறந்தார். அவர் தந்தை கிறித்தவராக மாறி, அருணாசலம் பிள்ளை — தேவசகாயம் ஆனார். வேதநாயகம் தம் 12-ஆம் வயதில் கிறிஸ்டியன் ஃபிரடரிக் கலார்ட்சுடன் தஞ்சைக்கு வந்தார். வேதநாயகத்தைப் பெரியவனாக்குகிறேன் என்று கூறி அழைத்து வந்த சுவார்ட்சு அவ்வாறே செய்தார்.

மன்னர் துளசாவால் (1763—1787) வளர்ப்பு மகனாகத் தத்தெடுக்கப் பட்ட சரபோசியைப் பாதுகாத்துக் கல்வி கற்பித்து வளர்க்கும் பொறுப்பைச் சுவார்ட்சே துளசா விருப்பப்படி ஏற்றார். அதனால் சுவார்ட்சிடம் இருந்த வேதநாயகமும் சரபோசியும் இளமையிலேயே ஒரு சாலை மாணாக்கர்போல் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர்.

வேதநாயகம் சரபோசியைவிட 3 வயது முத்தவர். ஆனால் சரபோசி மன்றர் மறைந்து 32 ஆண்டுகள் வேதநாயக சாஸ்திரியார் வாழ்ந்தார்.

அமர்சிங் (1787—1798) பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டுச் சரபோசி பதவிக்கு வந்தபின் (1798) சரபோசியின் அவைக்களாப் புலவர்போலச் சில காலம் வேதநாயக சாஸ்திரியார் செல்வாக்குடன் விளங்கினார்.

பலமுறை மராட்டிய தர்பார் ஹாவில் சரபோசியுடன் சமமாக அமர்ந்து சாஸ்திரியார் சிறப்புப் பெற்றார். பல காலம் வேதநாயக சாஸ்திரிகளுக்கு மாதம் 10 வராகன் சம்பளம் அரண்மனையிலிருந்து

அனிக்கப்பட்டது. விலை உயர்ந்த தொப்பியும், அங்கிகளும் அரசரால் பரிசளிக்கப்பட்டன.

1803-ஆம் ஆண்டு மராட்டிய அரசர் வமிச வரலாற்றை மிக விரிவாகத் தமிழிலும், மாத்தியிலும் சரபோசி எழுதுவித்தார் மராத்திப்பாடி. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் மிகப்பெரிய கல்வெட்டாகவும் வெட்டப் பட்டுள்ளது. அதன் நகல்களை வரலாற்று ஆவணத் தொகுப்பாளர் மெக்கன்சிக்கு அளித்தவர் வேதநாயக சாஸ்திரியாரே.

அந்த அரிய மராட்டியர் வரலாற்றைச் சாலியமாகப் பாடும் முயற்சியை வேதநாயகசாஸ்திரி மேற்கொண்டார். 1811-இல் அவ்வரலாற்றில் சில பாடல்களை இயற்றிச் சரபோசியிடம் பாடிக் காண்பித்தார். அதற்காகச் சால்வை ஒன்றைச் சரபோசி வேதநாயக சாஸ்திரியாருக்கு அண்பளிப்பாக அளித்தார்.

'நோவாவின் கப்பல்' என்ற நூலைச் சரபோசியிடம் வேதநாயக சாஸ்திரியார் படித்துக் காட்டியபோது நூறு வராகன் பரிசாகப் பெற்றார். அப்பரிச மிகவும் குறைவு என்பது போலச் சாஸ்திரியார் எழுதியுள்ளார்.

வருடப்பிறப்பின் போதும். பண்டிகை நாட்களிலும், அரண்மனை விசேடங்களிலும், விழாக்களிலும் சாஸ்திரியாரின் மகன்களும், மாணவர்களும் பாட்டுப் பாடுவர். அரசர் மகிழ்ந்து பரிசளித்துள்ளார்.

தஞ்சை அரண்மனையிலும், சாசவதி மகாலிலும், பிற அலுவலகங்களிலும் கிறித்தவர்கள் பலர் உயர் அலுவலராகப் பணிபுரிந்துள்ளனர். தேவிட் பிள்ளை. பாக்கியநாத பிள்ளை போன்றவர்கள் உயர் அலுவல் புரிந்தனர். தேவிட் பிள்ளை சரபோசிமன்னரின் காசியாத்திரையின் போதும் உடன் சென்றவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது சரபோசியின் மகன் சிவாசிக்கும் கல்வி கற்பித்த ஆசிரியர்கள் பலர் கிறித்தவர்களே.

'அண்ணாவியார்', 'தமிழ் வாத்தியார்', 'உபதேசியார்', 'சுவிசோகவிராயர்', 'கவிச்சக்ரவர்த்தி' எனப் பல ஆவணங்களில் வேதநாயத சாஸ்திரியார் அழைக்கப்படுகிறார் 'நான் சொழ மண்டலத்தின் பிரதான கவிராயன்' என்று சாஸ்திரி ஓரிடத்தில் தன்னைக் குறிப்பிட்டுக்கொள்ளுகிறார்.

தஞ்சையின் கீழ்க்கோட்டை வாயிலில் இருந்த பெரும்படிச் சத்திரத்தில் சரபோசி மன்னர் காலத்தில் கிறித்தவர்களுக்கு உணவளிக்கப்பட்டது அல்லது உணவுப் பொருள் கொடுக்கப்பட்டது.

கண்ணந்தகுடிப் பள்ளிக்கும் தேவாலயத்துக்கும் ஏராளமான நிலங்கள் சரபோசியால் அளிக்கப்பட்டன. சரபோசி ஏற்படுத்திய ஓரத்தநாடு

முத்தர்மாள் சத்திரத்திலிருந்து கண்ணந்தகுடி கிறித்தவர்களுக்கு உணவு அனுப்பப்பட்டது. கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அலுவலர்கள் எண்ணற்ற பரிசில் களைச் சுரபோசியிடமிருந்து பெற்றனர்.

எந்த நிலையிலும் கிறித்தவர்களை சரபோசி வெறுத்ததாகவோ அவர்கட்கு மனக்குறை வரும்படியாக நடந்துகொண்டார் என்றோ எங்கும் சாஸ்ருகள் இல்லை.

1—3—1828-இல் எழுதப்பட்ட சாஸ்திரியார் கடிதம் ஒன்று அண்மையில் கிடைத்துள்ளது. இக்கடிதத்தில் கிறித்தவர்களிடமும், வேதநாயக சாஸ்திரியாரிடமும் சரபோசி மன்னர் வெறுப்புடன், பாராமுகமாக நடந்து கொண்டார் என்று பல இடங்களில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

சரபோசியின் மகனும் தஞ்சை மராட்டிய மரபில் கடைசி மன்னருமான சிவாசி (1832—1855) சிறுவனாக இருந்தபோது சாஞ்சி நாயக்கன் பட்டினத்தில் சில காலம் வளர்ந்து கல்வி கற்றார். சிவாசிக்குத் தமிழ்ப் படிக்க மிகுந்த முயற்சி செய்து தமிழ்ப்பாடப் புத்தகம் ஒன்றைத் தயாரித்த வேதநாயக சாஸ்திரியார் சரபோசி விருப்பப்படி அனுப்பினார். அதற்காக எந்தத் தொகையும் வழங்கப்படவில்லை என்றும் சரபோசி அளித்த சாஸ்திரியார் சூறியுள்ளார்.

சரபோசி காசி யாத்திரைக்குப் பின் பிராமணராக மாறிவிட்டதாக வும் அதனால் கிறித்தவர்களை வெறுக்கத் தொடங்கினார் என்றும் சாஸ்திரியின் கடிதம் கூறுகிறது. கீழ்க்கண்டவை அவர் கடிதத்தில் உள்ள சில தொடர்கள் :

‘தாசி நட்டு முட்டுக்காரன் கூத்தாடி விகடகவிக்காரன் முதலான வர்கள் பெற்ற பரிசிலே நூற்றிலொரு பங்காகிலும் பெற்றிருக்க மாட்டோம்’.

‘கிறித்தவர்களாகிய எங்களை மிகவும் அருவருக்கவும் அசட்டை பண்ணவும் தலைப்பட்டார்’.

‘நாங்கள் பாலைவனத்தில் யெலி யுஷ்டணம் பொறுக்கமாட்டாமல் பாம்பின் படத்திலே யடையப்போன கடைபோல எங்களைப் பகைக்கிறவர்களிடத்துக்கீல நாங்கள் வலிய வலியப் போய் நுழைந்தாலும் எங்களுக்கொரு ஆறுதலும் இல்லாமல் போகுது’.

தன் மாணாக்கர்களைச் சரபோசி, ஐந்தாறு முறை சென்றாலும் காண மறுக்கிறார் என்றும், தண்டத்துக்குக் கொடுப்பதுபோல ஒரு ரூபாயும்

இரண்டு ஆபாயம் கொடிச்சிறைப் பள்ளும், ஒருமூலை தன் மாணவர்கள் அரண்மனைக்குச் சென்றுவோது கழுத்தைப்பிழுத்துத் தல்லப்பட்டவர் என்ற விபரத்தையும் சாஸ்திரியார் மனம் வெதும்படிக் கூறுகிறார்.

இம் மனமாற்றக்குத்தும், கருத்து வேறுபாட்டிற்கும் காரணம் யாதாயிருக்கலாம் என்று ஆவணங்களை ஆய்ந்து பார்த்தால் மூன்று செய்திகள் புலப்படுகின்றன.

1. சாஸ்திரியார் இந்து மதத்தையும், இஸ்லாம் மதத்தையும் கண்டித்துச் சில நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். அது சரபோசி மன்னருக்குப் பிடிக்காமலிருந்திருக்கலாம்.
2. பெத்தலேகம் குறவஞ்சியைச் சாஸ்திரியார் பாடிக் கூட்டியபோது தஞ்சைப் பெருவுடையார் பேரில் அவ்வாறு குறவஞ்சி ஒன்றுபாடு மன்னர் சரபோசி வேண்டினார். சாஸ்திரியார் மறுத்தவிட்டார். ஒரு பாடலாவது பாடவேண்டியும் சாஸ்திரியார் பாட மறுத்து விட்டார். இந்து, யூலிம் பெருமக்களிடம் நீண்ட சீட்டுக்கவிகள் பல பாடிப் பரிசில் பெற்ற சாஸ்திரி இவ்வாறு பெருவுடையார் மீது ஒரு பாடல்கூடப் பாட மறுத்ததற்குச் சரபோசி மனம் வருந்தியிருக்கலாம்.
3. சரபோசி அரச பதவியை விட்டு நீக்கப்பெற்று அமரசிம்மன் மகன் திருவிடைமருதூரில் இருந்த பிரதாபசிம்மன் அரசராக வேண்டும் என்று கிறித்தவர்கள் ஜெபம் செய்தது சரபோசிக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். வேதநாயக சாஸ்திரியார் அவ்வாறு கனவு கண்டதாகவும் அது பலிக்கும் என்றும் எழுதியுள்ளார்.

இம் மனவேறுபாடு சரபோசியின் மகன் சிவாசி (1832—1855) ஆட்சிக்காலம் வரை தொடர்ந்து இருந்திருக்க வேண்டும். சிவாசி காலத்தில் ஜான் எலியாஸ் கோலாப், ஐ. யு. போப் போன்ற பல கிறித்தவப் பாதிரி மார்கள் பல்வேறு உதவிகள் பெற்றனர். ஆனால் வேதநாயக சாஸ்திரிகள் சிவாசி காலத்தில் அரண்மனையினுள் நுழைய அனுமதிக்கப்படவேயில்லை.

இந்திலையில் 1882-ஆம் ஆண்டு சரபோசி மரணமடைந்தபோது வேதநாயக சாஸ்திரியார் பாடிய இரங்கற்பாடல் ஒன்றும் நமக்குச் கிடைத்துள்ளது. உள்ளத்தை உருக்கும் வண்ணம் உலக இரங்கற் பாடல்களில் தலை சிறந்தவற்றுள் ஒன்றாகத் திகழுகிறது.

‘இசயினரசு சரபோதி அவர்கள் மரணத்தின்பேரில்
வேதநாயக சாஸ்திரியார் பாடிய கழிநெடில்’

என்னும் தலைப்பில் அக்கவிதை எழுதப்பட்டுள்ளது. இதோ அப்பாடல் :

அன்னையும் பிதாவோ மன்னவா நீயோ
அதிகமார் என்பதை அறியேன்
அத்தனை தயவாய் தற்கரி சனமாய்
அருமைசெய் தேளனைக் காத்தாய்
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர்க் கிரங்கும்
தருமசிந் தனைகளை யுடைய
சத்திர பதியே உத்தம துரையே
தஞ்சையா நகரத்தை விட்டே
என்னையு மறந்தென் பாடலும் கேளாது
ஏங்ஙனம் சென்றனை ஐயா
என்றுநான் உந்தன் திருமுகம் காண்பேன்
எவர்உனைப் போல்னனை உவப்பார்
பிள்ளையான் எவ்வாறு உன்னைவிட் டிருப்பேன்
பெருங்கவிப் பினி தவிர்த் துய்வேன்
பேசருந் துளசா திபசர பேந்திர
பெருமசேர் போசலா திபனே,

1828-இல் சரபோசியுடன் கடும் மனம் வேறுபட்ட வேதநாயக சாஸ்திரியார் 1832-இல் இவ்வாறு புகழ்ந்து பாடக்காரணம் ஆய்வுக்குரியது.

இரண்டாம் சரபோசியும் விவக்கொடும் நூல் நேரிகரும்

முனினாவர் மா. ரா. அறிவுதாநம்பி,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சை மாநகரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டும் தஞ்சையிலேயே செல்வாக்குப் பெற்றும் கிளம்தக் கண்பது மாநாத்திய மன்னர்களுள் இரண்டாம் சரபோசியும் ஒருவர். இவர் கி. பி. 1798 முதல் 1832 வரை தஞ்சை அரசுப் பொறுப்பில் இருந்தார். இவர் சிறந்த கொலைத்தன்மை கொண்டவர்; தமிழ் ஆங்கிலம், யராத்தி, வடமொழி. தெலுங்கு, செர்மன், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழி களில் சிறந்து விளங்கினார். பன்மொழிப் புலமை பெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல் பல கலைகளிலும் ஆர்வமுடையவராகத் திடமின்தார். தஞ்சைச் சரகவதி மகால் நூல் நிலையத்தில் பல அரிய நூல்களையும், ஓலியங்களையும், சுவடிகளையும் சீகரித்து வீர்த்த பெருமையும் இவரையே சாரும். பன்மொழிப் புலவர்களைப் போற்றி ஆதரித்துள்ளார். தஞ்சை மராத்திய மன்னர்களுள் இவர் காலத்திலேயே தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் மிகுதியாக மாலர்ந்துள்ளன. இவர் ஆதரித்துப் போற்றிய பல புலவர்களுள் கொட்டையூர் சிவக்கொடுமின்து தேசிகரும் ஒருவர்.

கும்பகோணத்திற்கு அருகிலுள்ள கோமாச்சரம் என்னும் கொட்டையூரில் சிவக்கொடுமின்து தேசிகர் பிறந்தார். இலக்கண விளக்க நூலாசிரியர் வைத்தியநாத தேசிகரிடம் இவர் தமிழ் இலக்கணம் கற்றார். இயலிசை நாடகம் எனும் முத்தமிழிலும் சிறந்து விளங்கிய இவரை இரண்டாம் சரபோசி மன்னர் அழைத்துத் தம் அரசவையில் தலைமைப் புலவராக இருக்கும்படி செய்தார். மன்னர் வேண்டுகோஞ்சேந்தேப்புப் பலவகைத் தமிழ்நூல் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தக்க விலை கொடுத்து வருவித்துத் தொகுப்பித்து வைத்தார். அத்துடன் 1826ல் சரபேந்திர வைத்திய முறைகள், சரபேந்திரர் சண்ணிழோக சிகிச்சைகள், சாபேந்திரர் வைத்தியம் எனும் மூன்று வைத்திய நூல்களைப் பா வடிவில் எழுதினார். இப்பாக்கள் எனிய நடையில் அமைந்துள்ளன.

மேலும் கோமாச்சரக்கோவை, தஞ்சைப் பெருவுடையாருலா, சரபேந்திர பூபாலக குறவுஞ்சி, சரபோசிராசன் குறவுஞ்சி, கொட்டையூருலா, கொட்டையூர்ப்புராணம், ஆச்சாபுரத் தலபுராணம், சிவநெறிப்பிரகாசம், மருதவைப் புராணம் ஆகிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

சாபோசி மன்னரைப் பாட்டுவதைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப் பெற்ற 'சாபோந்தீர பூபாலக துறவஞ்சியில்'யில் பல்வேறுடங்களில் தம்மை ஆதரித்துப் போற்றிய மன்னரின் பெருமைகளைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

தஞ்சை நகர் வாழும் சரபோசி சிறந்த சிவபக்தர்; மண்டலம் போற்றும் பெருமையையவர்; அந்தணர்களுக்கும் புலவோர்களுக்கும் பொன்னும் பொருளும் மணியும் வாரி வழங்கிய வள்ளல். ஆதிலை நாளில் பிறந்தார். தம்மை நாடி வருகின்றவர்களுக்கு,

“இனக்கதீர முத்து மாலையுங் கவிரு
மெழிலுறு சிவிசையுர் பரியும்
தனக்குவை பிறவு முயர்புல வோர்க்கு” (52)

ஒண்முகில் போல் உதவிய மன்னன். பல வளங்கள் பெற்ற போசல குலத்தில் சரபோசி மன்னர் பிறந்தார். ஆகமம், கலைகள், அரிய மறைகள், புராணங்கள், மனுநுால் முதலான பலவற்றில் சிறந்து விளங்கினார். படை, குடி, கூழ், அமைச்ச, நீதி, நட்பு, அரண் இவற்றை நன்குணர்ந்தவர். எல்லா உயிர்க்கும் தண்ணளி புரிபவர். அரசு இருக்கையில் கலை இல்லாமல் வீற்றிருப்பவர்; உலக மன்னர்கள் வந்து அடிபணியும் தன்மை உடையவர். இவராட்சியில் மக்கள் எவ்விதக் கவலையுமின்றி வாழ்கின்றனர். காட்சிக்கு எளியவராயும் கடுஞ்சொல் ஏதும் கூறாதும் ஆண்டு வருகின்றார்.

இக்குறவஞ்சியில் சரபோசி மன்னரின் தசாங்கத்தைச்

“சீருறு பொருளாற் றிடத்தினாற் றனக்கு
நேரிலா தோங்கிய நேரிமா மலையும்
ஞாலந் தன்னி னண்ணிடு முயிர்க் கெலாம்
காலமோர்ந் துதவுங் காவரி நதியும்
பொன்னுல கென்னப் புவிபுகழ் சிறப்பு
மன்னிய சோழ வளநா டதுவும்
சக்கர வாளமுந் தகுபுறக் கடலும்
இுக்குவ வயத்தை யினிதுகுழ்ந் திடுதல்போல்
கார்வளர் மதிலும் நீர்நிறை யகழியும்
மஞ்சறச் சலவும் தஞ்சைமா நகரும்
பற்றவர் குழவைப் பகர்புறத் தொதுக்கி
வெற்றிகொண் டிலகும் வெற்றிமா விகையும்
உச்சையிச் சரவமா முயர்பர் யென்ன
விச்சையி னெழிலின் மிகுபரித் திரஞ்சும்
நிலவுமெண் டிசையினு நிலவுறு மிபங்கள்போல்
குலவிடு முன்றில்குழ் குஞ்சரக் குலங்களும்
பூமிவா முரசர் பொருந்துச் செவற்றினும்

நாட்டிய பதாகாமரம்
மன்றல்பே ருத்தி வெணுறு
வெற்றியால்
முன்றிலின் முழங்கு முவகை முசகம்
மானமுற் றிலங்கு மனுநான் முறையே
நானிலந் துதிச்ச நடத்துசெங் தோறும்
பிரகதி சர்த்தம் பேரரு ஸாற்பெறு
சரபோலி மன்னர் தலமயெதிர் போற்றி” (30 : 17—40)
என்று சிவக்கொழுந்து தேசிகர் போற்றிப் பாடியன்னார்.

சரபோசி மன்னர் தலங்கள் பலவற்றிற்கும் என்று வழிபட்டுள்ளார். மன்னர் காலத்தில் வெளிலந்த இலக்கிய நூல்களிலும், மோடி ஆவணக் குறிப்புகளிலும் மன்னரின் தலயாத்திரை குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1820-ஆம் ஆண்டில் மன்னர் காசி யாத்திரை மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ளார். அப்பொழுது ஆட்சியிலிருந்த ஆங்கிலேயர் இவருக்கு உரிய மரியாதைகளை இவர் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் வழங்கினார். இம்மன்னர் தங்கும் இடங்களில் பற்றுச்சிட்டுப் பெற்று இவர் கேட்ட தொகைகளை அவ்வக் கோட்ட அலுவலர்கள் அளித்துள்ளனர். ஏறத்தாழ ஈராண்டுக் காலம் வரை காசி யாத்திரையை மேற்கொண்டு பயணத்தை முடித்துவிட்டு 1822-இல் திருப்பியுள்ளார். அதன்பின்னர் இராமேசரத்திற்குப் பயணம் மேற்கொண்டுள்ளார் மேலும் இவர் காசிக்குச் சென்றபொழுது இவருடன் 3000 பேர் சென்றதாக மோடி ஆவணக் குறிப்புகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

சிவக்கொழுந்து தேசிகர் தாம் பாடிய ‘சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி’ யில்

“ உலகமன் னவர்க ஞற்றெதிர் பணிய
நலமுறு காசி நண்ணிவொண் கங்கை
மென்புனல் படிந்து விச்சுவ நாதன்
தன்பத பங்கயத் தனையெதிர் பஸிந்து
வேண்டிய வரங்கள் விருப்புட னேற்று
நீண்டிடு மகிழ்ச்சி நிலவுற வந்தோன் ” (9 : 35—40)

என்ற பாடல் வரிகளில் மன்னர் காசிக்குச் சென்று கங்கையாற்றில் நீராடி விசுவநாதனின் தாமரைப் பாதங்களை எதிர்பணிந்து வேண்டியதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பாடிய ‘தஞ்சைப் பெருவுடையாருவா’-யில் கூட—

“ நானிலமுஞ் செங்கோ னடத்து மெழிற்றஞ்சை
மாநகர மன்னன் ” (57)

என்று குறிப்பிடுகிறார். இங்கு ‘மன்னன்’ என்று கூறியது சரபோசி மன்னரையேயாகும்.

சந்தரணாம் சரபோஜி, சரபோஜி மகராஜன், சரபேந்திரன் எனப் பலவிடங்களில் தேசிகர் போற்றியுள்ளார்.

கொட்டையூர்ச் சிவமலேந்து பண்டாரம், கொட்டையூர்ப்பண்டாரம் என்று மோடி ஆவணங்களில் கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் குறிக்கப்பட்டுள்ளார்.

சரபோஜி ‘தன்னந்தரி மகால்’ என்ற ஒரு மருத்துவச்சாலையை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இதில் பல மருத்துவர்கள் இருந்து மக்களுக்கும், விலங்குகளுக்கும், பறவைகளுக்கும் மருத்துவம் பார்த்துள்ளனர். இதில் பார்க்கப் பட்ட மருத்துவக் குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழில் எளிய பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். இப்பாக்கள் ‘சரபேந்திரர் வைத்திய முறைகள்’ எனுந் தலைப்பில் பல தொகுதிகளாகத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இப்பாக்களைப் பாடிய திருவேங்கடத்தா பிள்ளை, வேலாயுத வாத்தியார், வேங்கடாரலாம் பிள்ளை, சுப்பராயக் கவிராயர், சிவக்கொழுந்து தேசிகர் ஆகியவர்களுக்கு மன்னர் பணம் கொடுத்ததை மோடி ஆவணக் குறிப்புகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சிவக்கொழுந்து தேசிகர் தம்மை ஆதரித்துப் போற்றிய மன்னரையே பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு அவர்மீது ‘குறவஞ்சி’ பாடித் தம் செய்நன்றிக் கடனை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். எளிய நடையில் அமைந்த இக்குறவஞ்சி ஒரு இசை நாட்டிய நாடகமாகும். தஞ்சைப் பெரியகோயிலில் சித்திரைத் திருவிழாவின்போது எட்டாம் நாளன்றும் அஷ்டக்கொடித் திருவிழாவின்போது, ஒன்பதாம் நாளன்றும் நடத்தப்பட்டுள்ளது. இந் நாடகம் நடிக்கப்பட்ட இடம் “குறவஞ்சிமேடை” என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. சரபோசி மன்னர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டு நடிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது. மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்கிய இந்நாடகம் பல்லாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடிக்கப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. பிற்காலத்தில் என்ன காரணத்தாலோ இந்நாடகம் நடிப்பது நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. மீண்டும் இந்நாடகம் சிறந்த கலைஞர்களால் நடிக்கப் பெற்றால் அது சரபோசி மன்னருக்கும், சிவக்கொழுந்து தேசிகருக்கும் பெருமை சேர்ப்பதாக அமையும்.

சரபோஜி மன்னர் பிள்ளை த்தமிழ்

புலவர் சொக்கலிங்கம்,
ஓய்வு பெற்ற தமிழ்ப்புலவர்,
சரசுவதி மகால், தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை

“ பன்னெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பலர் ஏம்பலித் திருக்க
என்னெடுங் கோயில் நெஞ்சவீற் றிருந்த
எளிமையை என்று(ம்)நான் மறக்கேன்
மின்னெடும் புருவத்து இளம்பி வலையார்
விலங்கல்செய் நாடக சாலை
இன்னடம் பயிலும் இஞ்சிகுழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே ! ” — திருவிசைப்பா

இத்தகு சிறப்புறு தஞ்சையில் பெருவுடையார் கோயிலை எழுப்பிப் புகழடைந்தான் இராசராசப் பெருமன்னன். பின்னர் நாயக்க மன்னர்கள் நல்லாட்சி செய்தனர். பின், ஆதி சிவாஜியின் இளவல் ஏகோஜியால் தஞ்சையில் மராத்தி மன்னராட்சி மலர்ந்தது. அம்மன்னர் பரம்பரையில் வந்த இரண்டாம் சரபோஜி யன்னர், கல்விக்காகவும், கலைக்காகவும், மருத்துவம் முதலானவற்றுக்காகவும் தனது செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்திச் சரசுவதிமகாலினை உலகறியச் செய்தார்.

இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த மன்னர் சரபோஜியின்மீது கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் “சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடக” தத்தினை வடித்துத் தந்தார். இந்தாலின்மீதும் சரபோஜி மன்னர் மீதும் பேரன்பு கொண்ட சிறியேன், சிறுபிள்ளைத்தனமாக இப்பிள்ளைத் தமிழைப் பாட விரும்பிக் கானமயிலாடியதைக் கண்ட கலினிலா முள்வராகமும் மெய்சிவிர்த்து ஆடியவாறு பாடலுற்றேன். தமிழ்க்கரு நல்லுலகம் பிழைபொறுத்தருள வேண்டுகின்றேன்.

கலைமன்னன் சரபோஜியின் காலத்திய வரலாற்றின் அடிப்படையில், ஆங்காங்கு மறைந்து கிடக்கின்ற செய்தியினை ஓவ்வொரு பாடலிலும் உள்ளடக்கிப் பருவத்திற்குப் பத்துப் பாடல்கள் வீதம் நூறு பாடல்களையும் பாடியுள்ளேன்.

அவசர நிமித்தம் பருவத்துக்கு ஒன்று வீதம் இதன்கண் தந்துள்ளேன். முழு நூலும் விரைவில், வரலாற்றுக் குறிப்புக்களுடன் வெளிவர, எல்லாம் வல்ல ஆலவாயமுகன் துணைபுரியட்டும். இம்மலரில், இவ்வாறு வருவதற்கு ஊக்கமளித்த, இந்நூலை இயக்குநர் உயர்த்திருவாளர் பேராசிரியர் மு. சதாசிவம் அவர்கட்கும், மற்றையோருக்கும் எனது அன்பார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காப்பு

திருவுடையாள் மன்னித் திகழ்ந்தொளிரும் தஞ்சைப்
பெருவுடையார் தன்னருளைப் பெற்றேன் — நிருபன்
சரபோஜி பிள்ளைத் தமிழ்பாட வைந்து
கரயானை தன்பத்தே காப்பு.

1. காப்புப் பாருவம்

திருமரல்

திருமகளை அகண்மார்பிற் றிகழு வைத்துத்
திருத்துளவங் கமழ்கின்ற மாலை பூண்டு
1திசைமுகனை யுந்தியினில் தோற்றுவித்துத்
தென்றற்றே ரூர்ந்திடுநற் 2சம்ப ராரி

3அருமகளை அகிலத்துக் காக வீந்தே
ஆழியொடு சங்கேந்தி அண்டங் காக்க
ஆழ்கடவிற் றுயிலுமொரு பின்னை கேள்வன்
அரவணையான் திருவடிக ளஞ்ச விப்பாம்;

4பெருமகனிற் பெரியோனென் றுலக மேத்தப்
பெரியமனம் படைத்தகிலம் பெருமை யெய்தப்
பரிவுடனே சரசவதி மகாவில் பாங்காய்ப்
பலசலைகள் நிலைத்திருக்கப் பரந்தா மன்றன்

மருமகனும் முருகவேளின் மெய்யன் போடு
 மாணிடரின் நலங்கருதிச் செய்து வைத்த
 மராத்தியர்தம் குலக்கொழுந்தாம் மன்னர் மன்னன்
 மறைச்செல்லன் சரபோஜியைக் காக்க வென்றே !

2. செங்கீரைப் பருவம்

தர்மார் ஹால் ; நீதிமன்றம்

பிரமனும் १பாரதி யாளோடும் அன்னத்தில்
 பீடுறப் பொவிந்து தோன்றப்
 २பரந்தாமன் ३பூமகள் தன்னெடும் கருடனில்
 பாங்குடன் வீற்றி ருக்கப்

பரமனும் பார்வதி யாளொடும் ஏற்றினில்
 பண்புடன் அமர்ந்தி ருக்கப்
 ४புரந்தரான் ५புலோமசை தன்னெடும் வெள்ளிய
 १०போதகத் தினிதி ருக்க

நரபதி தன்மனர் நடுவினில் நிற்பவர்பால்
 நடந்ததைக் கேட்கு முன்னம்
 நூலுரைக் கிண்றவர் நிமிர்ந்தவரைப் பாரென்று
 நீதிசத் தியம்வாங் சியவெம்

கரபதி யாழியர் சீர்ந்தி தேவனே !
 செங்கீரை யாடி யருளே !!
 சரபேந்திர செகம்புகழ் சத்திரபதி ஐயனே !
 செங்கீரை யாடி யருளே !!

3. தாலப்பருவம்

சரகவதி மகால்

१ஏரணம் பலவும் ஏய்ந்து விளங்கும்
 ஏதமில் சாத்திரங்கள்
 ஏணிகொண் டேறி எடுக்கும் பேழைகள்
 ஏகமாம் இதனுள்ளே

2காரணன் சேர்த்த கவடிகள் நூல்கள்
கணக்கி லடங்காவே
காலியம் முதலாம் கணக்கியல் நூல்கள்
கல்வியில் வல்லவர்கள்

3சாரதம் நாடகம் சாத்திரம் வல்லார்
சால்புடைப் பெருமக்கள்
சகலரு மிருக்கும் பாரதிப் பெண்ணே
சரசவதி மாலதீனைத்

தாரக மாகப் போற்றினை சரபா !
தாலோ தாலேலோ !!
தஞ்சையில் மிஞ்சிய விஞ்சைச் சிங்கமே !
தாலோ தாலேலோ !!

4. சப்பாணிப் பழவார்

18 கானுக்கள்

- 1நிதியிட்டு வைக்கவும் 2நஞ்சைநட்டு வைக்கவும்
- 3நவதானியம் காப்ப தற்கும்
- 4நல்நஞ்சை செய்யவும் 5கூடாரம் வைக்கவும்
- 6நல்யானை கட்டு தற்கும்

- விதிகெட்டு மாய்ந்திடும் 7அமர்க்கலன் வைக்கவும்
- 8வேட்டைக்கு வேண்டு தற்கும்
- 9வெடிமருந் தாக்கவும் 10வரிவகு லிக்கவும்
- 11விஸ்தீர் ணந்த ணக்கும்

- அதிகார 12மற்போர் 13மருந்துகள் வைக்கவும்
- 14ஆவணம் வைப்ப தற்கும்
- 15ஆவிவகை 16தண்ணீர் 17சவைநீர் தனக்கும்
- 18ஆடைகள் தைப்ப தற்கும்

2. அரசன்	3. இனிய பண்	1. ஜாம்தார்கானு	2. ஜர்கர்கானு	3. அம்பார்கானு
4. நகார்கானு	5. பார்க்கானு	6. பிள்கானு	7. ஜீராத்கானு	8. சிகார்கானு.
9. தோப்கானு	10. தஸ்த்கானு	11. லங்கர்கானு	12. தாலிம்கானு	13. தவார்கானு
14. தப்தார்கானு	15. ஷராப் (மதுவகை) கானு	16. அப்தார்கானு		17. சர்பத்கானு
18. துல்தார் (துணி) கானு (ஆகப் பதினெட்டுக் கானுக்கள்)				

1சதிகொண்ட பதினெட்டுக் கானு வழைத்தவா !

சப்பாணி கொட்டி யருளே !!

ஶரபேந்திர பூபால சத்திரபதி ஜயனே !

சப்பாணி கொட்டி யருளே !!

5. முத்தப் பஞ்சம்

92 வகை நெல்லின் பிரயர்

1கத்தாரி 2மல்லிகை 3அச்சமு றித்தான்

4கட்டைவா 5லாக்னேட்டன் 6அழகுமண வாளன்,

7கண்ணூடி 8வாலான் 9குருகு¹⁰செஞ் சம்பா

11கட்டை 12வளைத்தடி 13லூட்டை 14அனந்தன்

15கலிங்கரா யன் 16ராம பாண 17மோட் டைக்கார்

18கல்லுண்ணை 19குருவை 20அழகு 21சித் திரக்கார்

22கருங்கருவை 23அன்ன தானி 24யிடைக் காடன்

25கருடன் 26இலுப்பை 27பறக்குஞ்சிறு குருவி

28குத்தாரி 29அலங்காரி 30கோதுமை 31வாளன்

32குங்குமம் 33மிளாகு 34காடைக்க முத்தன்

35குட்டை 36வண் ணச்சம்பா 37கோரங்கி 38செம்பிலி

39குதிரையின் வாலி 40கொத்துமலி 41ஈர்க்கு

42குரங்கு 43டூ சைப்பெட்டி 44காதி 45மணல் வாரி

46குருவிக்கார் 47கார்த்திகை 48குருவிக் கலயம்

49குருவி 50கூத் தன் 51சண்டி கார் 52புனுது 53பிசானம்

54குலைவாழை 55பணிமுகரி 56முலைமுன்டன் சம்பா

57சித்திரக் காலி 58செம் மிளகி 59செந் தாழை

60ஏரகந் 61தில்லைநா யகண⁶²கைவ ரைத்⁶³தேவன்

64சிறைமிட்டான் 65செங்குருவை 66சன்னமாம் சம்பா

67குருணவா ரியென்னும் சொர்ணவா ரிச்சம்பா

68சித்திர வண்ணன் 69நாகரா யன்⁷⁰புழுதி

71சுரியன் 72நல்லசம் பா⁷³திறை கொண்டான்

74சிறுமணியன் 75பூம்பாளை 76வங்கிநா ராயணன்

77குருணவா லான்⁷⁸வாசி 79நெல்லூர்⁸⁰ம ணக்கத்தை

81 முத்துவி ளங்கி⁸²பூம் பாக்கர்⁸³பொங் கச்சம்பா

84 முத்துக்க ருப்பனும் 85 யாணயின் கொம்பனும்

86 முக்கன்⁸⁷ம சப்புமுதி 88 மகிழுன்⁸⁹மட் டைக்கார்

90 மேகவன் ணஞ்செடு 91 பேராவன் ணச்சம்பா

92 முத்துச்சம் பாவாகத் தொண்ணூற்று இரண்டுநெல்

முத்தாய்வி ளாத்தவா ! முத்தம் தருகவே !!

முத்தனி தென்னவா ! சத்திரபதி மன்னவா !!

முத்தமிழ் வித்தகா ! முத்தம் தருகவே !!

6. வருகைப் பருவம்

நுண்ணுழுத்துப் படம்

“ பரத்தை மறைக்கும் பார்ப்புதம்
பரத்தில் மறைந்த பண்பதுபோல் ”

பரமன் தன்னை நினைவுட்டும்
படத்தைக் காண வாராயோ !

கரத்தால் வலைந்த எழுத்துள்ளே
¹கரந்த எழுத்தின் தனியமுகு
காய்ப் பிலைகள் ²கரை காட்டும்
கொடிகள் தம்மின் முகப்புள்ளும்

அரன்தன் நாமம் ‘சிவ’வென்றே
அருளும் சவடிக் காகிதமாம்
அச்சிவ பஞ்சே ரகமென்றும்
அழகும் ராத்தி மொழிச்சவடி

³சரதக் கீர்த்திச் சகடேவா !
சரபா ! வருக வருகவே !!
சித்தர் போற்றும் சத்திரபதிச்
செல்வா ! வருக வருகவே !!

7. அம்புலிப் பருவம்

108 சிவலிங்கங்கள் அமைத்து; தண்டம்

மும்மையாம் மலமற முதறிவு கொண்டிட-

முதுகலை தேக்கி வைத்தான்

முத்திக்கு வித்திட்டு மருத்துவம் செய்திட்டு

⁴முந்தாழை யோட்டி வைத்தான்

செம்மையாய் நாட்டினைச் சிருடன் ஆண்டவன்
 சிவலிங்கம் நூற்றி யெட்டைச்
 சீர்பொய் கோயிலில் சிறப்புடன் நிலைபெறச்
 சமைத்தனன் சரப ணென்பான்

¹இம்மைக்கும் ²இம்மைக்கும் ³எம்மைக்கும் நீயும்
 இன்புற்றி ருக்க லாகும்
 இவன்சீற்றங் கொண்டிடில் எவருய்ய வல்லவர்
 இன்முகங் கொண்டு வருக !

⁴அம்மைக்கும் மேலவன் ஆதலால் இவனுடன்
 அம்புலீ ! ஆட வாவே !!
 அல்லவ்கள் வாராவிங் கின்புற்றி ருக்கலாம்
 அம்புலீ ! ஆட வாவே !!

8. சிற்றில் பநுவா

திருப்பகி வணக்கம் புறப்படல்

திருப்பதித் திருமலை திகழ்வாசன்
 திருநுதல் வைரத் திருநாமம்
 திகழ்தரச் செய்த திருக்காட்சி
 திருக்கண் காண விழைந்தாங்குக்

சருணை பொழியும் திருவிழியால்
 காதனி பொலியுந் திருச்செவியால்
 கண்டும் கேட்டும் அருள்சரக்கும்
 கவின்முகம் மலர வழிநடந்தாய்

அரும்பு மலரும் பூந்தோட்டம்
 அழகு நிலவின் ஏழில்முற்றம்
 அயர்ந்தே உறங்கப் பள்ளியறை
 அழகாய்ச் செய்தோம் தெருவினிலே !

¹சுருதிக் கழலாய் சரபேந்திரா !
 சூழ்ந்து சிற்றில் சிதையேலே !
 சிந்தா மணியே சரபோஜி !
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே !!

9. ചിന്പത്തുപ് പരുവമ്

മന്ത്ര മന്ത്രി

2 அக்கர்வாழ் தஞ்சையில் நாயக்க ராட்சியின்
ஆக்கமது கெட்ட தாலே
ஆயிரத் தறுநூற்று எழுபத்து ஆறினில்
அற்காட்டு மன்ன ணேலே

எக்கோலி மன்னவர் சிவாஜியின் பின்னவர்
 எழிலாக மெளவி பூண்டார்
 எண்பத்து நான்கினில் சாகாலி மன்னவர்
 எதிரிலா முடிபு ஜெந்தார்

முக்கால மும்போற்றும் முதலாம் சரபோஜி
 முன்னேர்தம் வழியில் நின்று
 மேலாயி ரத்தெழு நூற்றுப்பதி ஞௌன்றிலே
 மேன்மையுறு பட்ட மேற்றார்

சிக்காமல் சிறப்புட ண்டார்க ளென்றுநீ
 சிறுபறை முக்கியருளே !
 சீர்மிகு பூபால சத்திரபதி ஜயனே !
 சிறுபறை முக்கியருளே !!

10. சிறுதேர்ப் பநுவம்

வரம்த்து

வான்முகில் உலகுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு
வளமையைச் செய்து வாழி !
வாகான இன்பத்தை வையக மாந்தர்க்கு
வைகலும் வழங்கி வாழி !

தேன்மொழித் தென்மொழி வடமொழி பிறமொழிகள்
தெளிவறிவு தந்து வாழி !
தானுண வேதங்கள் தருமங்கள் சன்மார்க்கம்
தரணியில் தழைத்து வாழி !

ஆன்றேர்கள் கலைவார் சைவமும் தமிழுமாம்
 அறுபத்து மூவர் வாழி !
 ஆழ்வார்கள் இந்நாலைக் கற்றேருரும் கேட்டோரும்
 அகிலத்து மன்னி வாழி !

சான்றேர்கள் எல்லோரும் சந்ததமும் வாழந்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே !
 சீர்கலை கற்றவா ! சரபோஜிக் கொற்றவா !
 சிறுதே ருருட்டி யருளே !

மற்றவை மலரும்.

பஞ்சக்குரோசமஞ்சி

வேதாந்த சிரோமணி, தமிழ் வித்துவான்,

என். முநிவாசன்,

வடமாழிப் புலவர்,

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

இந்திய மண்ணில் பஸ்லாயிரக்கணக்கான புனிதத்தலங்களுள்ளன. இவற்றில் மிகவும் புனிதம் வாய்ந்த திருப்பதியாக விளங்குவது காசி. இங்கு கங்கை உத்தரவாஹினியாக வடக்கு நோக்கிப்பாய்கிறுள். இமயத்திலுருவாகும் கங்கை, தெற்கு - தென்கிழக்கு - கிழக்கு ஆகிய திசைகளில் பயணமாகிக் காசி யில் மட்டும் வடக்காகப் பாய்கிறுள். மேலும் பரம்பொருளான எம்பிரான் அண்பூரணி தேவியுடன் விசுவநாதராகக் காட்சி தருகிறுன். இக்காசியம் பதியில் இறந்து போகும் உயிர்களுக்குத் தாரக மந்திரத்தை (பூர்வாம என்னும் நாமத்தை) வலக்காதில் ஒதுக்கைவாச பதவியையும் தந்தருளுகின்றன என்று காசி காண்டமும், பிற புராணநூல்களும் கூறுகின்றன. இத்தகைய புனிதகாசி தலத்திற்குப் பல பெயர்களுண்டு. அவற்றில் ‘பஞ்சக்குரோசகேஷத்திரம்’ என்றும் ஒரு பெயருண்டு. இத்தலத்தின் அளவு 5 குரோசமாகும் (1குரோசம்-4000 கஜம்) இந்திய நகரங்களில் காசியம்பதி மிகத் தொன்மையானது. இத்தலத்திற்கு வந்து நீராடி விசுவநாதரைத் தரிசிக்காத மகான்களும், மன்னர்களும், ஆன்மீகச் செல்லர்களும், மெய்யன்பர்களும் இல்லை யென்றே கூறலாம். இத்தலத்திற்கு மிகப்பழைமையான வரலாறுண்டு. இத்தலத்தில் தசாஸ்வமேதக் கட்டம், அனுமான்கட்டம், மணிகர்ணிகா கட்டம் போன்ற நீராடு துறைகள் 64 உண்டு. முக்திமண்டபம், ஞானமண்டபம், வைராக்ய மண்டபம் போன்ற மக்களும் - ஞானிகளும் உறையும் மண்டபங்களும் பல தீர்த்தங்களும் உள்ளன. உண்டிவிநாயகர், சோமநாதர், ஐராசந்தேசவரர், சங்கமேஸ்வரர் சோமநாதர், பைரவர், பீமசண்டி போன்ற தெய்வங்களின் பெயரில் ஆலயங்கள் பல இருக்கின்றன.

இத்தகைய சிறந்த தலத்திற்கு யாத்திரையாக வரும் மெய்யடியார்கள் பலவகையான யாத்திரையின் நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். இவற்றில் ‘பஞ்சக்குரோசயாத்திரை’ என்பதற்குரிய நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தல் என்பதுவும் ஒன்று. பங்குனிமாதத்தில் இந்த யாத்திரையைத் தொடங்கவேண்டும். இதை ஏழுநாட்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும், என்று சில ரகசியத்திலும், நான்கு தினங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று காசிரஹஸ் யத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய நெறிமுறைகளின்படி இந்நூலா சிரியர் பஞ்சக்குரோசயாத்திரையை மேற்கொண்டு, அங்கங்கு உறையும் இறைவன்மீது இயற்றிய இசைப்பாடல்களின் தொகுப்பே இந்நூல்.

நூலாசிரியரும் அவர் காலமும் :

இந்நூலை இயற்றியவர் சங்கரானந்த தீர்த்தர். இவர் இந்த நூலில் காணப்படும், ஒவ்வொரு கீர்த்தனத்தின் இறுதியிலும் (தனது முத்திரையாக) தன்னை சிவநாராயண தீர்த்தரின் சேவன் என்றும், சீடன் என்றும், கூறிக் கொள்கிறார். ஆதலால் இவர் சிவ நாராயணதீர்த்தரின் சீடர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

மேலும், தன்னை ‘பஞ்சக்குரோசயாத்திரையை’ மேற்கொள்ளுமாறு சதாசிவபிரமேந்திராள் கூறியதாகவும் கூறுகிறார்.¹ இதனால் இந்நூலாசிரியர் சதாசிவபிரமேந்திராளின் சமகாலம் என்பதும் நன்கு புலன்கிறது. சதா சிவேந்திரர் மராட்டிய மன்னர்களான இரண்டாம் சகஜி, முதலாம் சரபோஜி, முதலாம் துளஜா ஆகியோர் காலத்தில் தஞ்சாவூர் சமஸ்தானத்தில் யோகிந்திரராகச் சுற்றித் திரிந்த மஹான். மேலும் பிரமேந்திரரின் குருவாக விவாங்கியவர் ஸ்ரீ பரமசிவேந்திரயதிகள் இவர் வாழ்ந்த காலம் 1686 அல்லது அதற்கு முன்பின் அதாவது விஜயராகவா நாயக்களின் இறுதிக் காலத்தில் வாழ்ந்திருக்கலாம். அதனால் சதாசிவபிரமேந்திராள் 1675 தொடங்கி 1735 வரை சற்றேற்றக்குறைய வாழ்ந்துள்ளார் என்று உறுதிப்படுத்தலாம்.

இந் நூலாசிரியர் தன் ஆசிரியராகக் குறிப்பிடும் சிவநாராயண தீர்த்தர் ஆந்திர நாட்டிலுள்ள கொச்சிமங்கி என்னும் ஊரில் தோன்றியவர். பாகவத குடும்பத்தினர். இவர்கள் பரம்பரையாகப் பாகவதமேளா ஆடும் மரபினர். இவருடைய காலம்பற்றிப் பலர் பலவிதமான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். ஆயினும் இவர் தஞ்சையின் அருகிலுள்ள வரகூரில் வாழ்ந்து வேங்கடேசப் பெருமானைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கினீ என்னும் இசை. நாட்டிய நாடகநூலை நமக்கு அளித்துச் சென்றவர் என்ற கருத்தை அணித்து அறிஞர்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

தஞ்சையில் கண்ணன் வழிபாடு :

கண்ணனுடைய வழிபாடு தஞ்சையில் நெடுங்காலமாக இருந்த தற்கான சான்றுகள் அதிகமில்லை. தஞ்சையில் ஆட்சிசெய்த நாயக்கமன்னர் களின் ஆட்சிக்குப் பின்னரே கண்ணனுடைய வழிபாடு அதிகம் எனில் மிகையில்லை. தஞ்சை நாயக்க மன்னனான அச்சுதப்ப நாயக்கன் (1561-1614 A. D.) காலத்தில் ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து சுமார் 400 குடும்பங்களை தஞ்சைக்கு அருகிலுள்ள மெலட்டுரில் குடியமர்த்திப் பாகவதமேளா நாட்டிய நாடகங்களை வளரச் செய்தான். இதனால் இந்த ஊருக்கு

1. ஶ्रீ ஸதாசிவ பாதாங் ஧்யான கஷித்தாஶா ।

பக்ஞாக்ஷஸ் யான் வீ குந் ஸுநிதமஷாஸ்திவித ॥

— அனுகூல கோ ४.

இன்னும் அச்சுதபுரம் என்ற பெயரும் வழங்கி வருகிறது.¹ இந்தக் குடும்பங்களை, இம்மன்னனுக்குப் பின்வந்த நாயக்கமன்னர்களும், மராட்டிய மன்னர்களும் ஆதரித்து வந்துள்ளனர். பாகவதமேளா மரபில் தோன்றியவரே புகழ்பெற்ற இசைஞானி சத்குரு ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமிகள்

இந்தக்கலைஞர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக்தியை மக்களிடம் பரப்பக்காரனாக இருந்தனர். மேலும் விஜயராகவ நாயக்க மன்னன் காலத்தில் (1634-1673 AD) தனது குவதெய்வமாக மன்னர்குடி ஸ்ரீ ராஜகோபால் ஸ்வாமியைக் கொண்டாடியுள்ளான். ‘கோபால சக்ரம்’ என்ற பெயரில் அரசாங்கக் காசு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நாணயம் நாயக்கமன்னர் ஆட்சிக்குபின் மராட்டியமன்னன் இரண்டாம் சகலி காலம் வரை சௌவணி யிலிருந்துள்ளது² நாட்டிய மேடைகளிலும், நாடக மேடைகளிலும், இசை மேடைகளிலும்³ சண்னவின் புகழ்பாடப்பட்டன. இவை பாடப்பட்டதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணியும், ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தரின் நாமஸித்தாந்தமுமே ஆதலால் நாராயணதீர்த்தரின் காலம் 1650-1675க்கும் இடைப்பட்டகாலத்தில் தஞ்சைக்கு வந்திருந்து வரக்காரில் வாழ்ந்து சித்தியடைந்திருக்க வேண்டும். இவர் சித்தியடைந்த காலத்தில் சமாதியை நாயக்கமன்னர்கள் எடுத்துள்ளார்கள் என கருத முடிகிறது. மேலும் இக்கருத்தைத் திருப்பூந்தருத்தி ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தரின் ஆராதனை விழாவின் 1945 ஆம் ஆண்டுப் பத்திரிகை உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும் தஞ்சைமாவட்டம் ரங்கநாதபுரத்தில் நடனமாடும் கோபாலகிருஷ்ணவின் பாதாரவிந்தத்தில் காணப்படும் ஒரு சன்யாஸியின் உருவமும் நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. இச்சிலையின் காலம் நாயக்கர்களின் காலம். ஆதலால், சிவநாராயணதீர்த்தரின் இறுதிக்காலத்தில் இந்த நூலாசிரியர் சீடராக இருந்திருக்கலாம், ஆதலால் இந்நூலாசிரியரின் காலம் 1660-1725க்கும் இடைப்பட்டகாலமாக இருக்கலாம்.

நூலின் அமைப்பு :

கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணியைப் போலக் கதாபாத்திரங்களின் சந்தர்ப்பங்களை விளக்கும் சலோகங்களும், குர்ணினைக்களும், கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. துருபதங்களும், பதங்களும், காணப்படுகின்றன. இதில் சுவைப்பதற்குரிய செய்திகளில்லை ஆயினும் சில தருக்களில் கையாண்டுள்ள சொல்நயம், பிராஸங்கள் சிறப்பானவை. கிருஷ்ணலீலாதரங்கிணியில் காணப்படும். அந்தியாஸூரங்கள்,

1. Sri Krishna Leela Tarangini : Ed. B. Natarajan - I Vol. 1989. Page 12.

2. தமிழகைப் பாடங்களும் நாட்டியப் பதங்களும் Ed. N. சிவநாதன் சரஸ்வதி மகால் வெளியீடு தஞ்சை

3. பதினேழாம் நூற்றுண்டில் நாட்டிய நாடகங்கள் by. N. சிவநாதன், சரஸ்வதி மகால் நூலகப்பகுவு இதழ்

ப்ராஸங்கள் போன்ற அமைப்புக்களை இவரும் கையாண்டுள்ளார்.¹ இவர்கள் இருவருக்கும் பின்னால் வந்த சலவை மன்னனின் பதங்களிலும், பூர்தியாகராஜரின் கீர்த்தனைகளிலும் இத்தகைய அமைப்பைக் காணலாம்² இதனால் நாராயண தீர்த்தரின் சொல்லாட்சி பூர்தியாகராஜஸ்வாமிகள் வரை தொடர்ந்து பின் பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது என்பது தெளிவு.

பூர்த்தாயணதீர்த்தர், மார்கதரிசி சேஷையங்கார், சங்கரானந்த தீர்த்தர், சதாசிவபிரமேந்திரர். சகஜிராஜன், வாக்தேவகவி, பூர்வாஞ்சியம் கிருதிகள் எழுதியவர் (ஆசிரியர் பெயர் அறியக்கூடவில்லை) முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் ஸ்வாதித்திருநாள் ஆகியோர் சம்ஸ்கிருத மொழியில் பலகீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளனர். இவர்களின் சாகித்தியங்களை ஒப்பாய்வு செய்யும் போது பல கீர்த்தனைகளின் பல்லவிகளின் எடுப்பு மற்றும் பிராசம், அந்தயாக்ஷரி, சொல்லாட்சி போன்ற சிறப்புக்களை முன்னேர் மொழி பொருளேயன்றி அவர் மொழியும் பொன்னே போல் எடுத்தாண்டு வந்துள்ளனர் என்பது தெரியவரும்.

1. ஸுந்஦ரதரசரணரவிந்஦ே
ஸுஷிபரிபாலிதலோகவூந்஦ே ।
நந்஦ஸநந்஦நாடியோగிவந்஦ே
நாராயணஸோ஦ரி பராந்஦ே ॥
-கृष्णलीலாதரக்லிணி - ரீத் २४.

வந்஦ே தவ சரணரவிந்஦ே
யதிவர்யஸ்வாந்தமிலின்஦ே

2. வாலே ஷண்டஶஶி஫ாலே மக்ஜன பாலே
ஸததஶுமாலீலே ஸக்ரீத லோலே
நித்யாநுகூலே மஷுத்ரலீலே
க்ரீத்ரிணுஜாலே விஶாலே ॥
-ஶாஹராஜகிர்த்தானி - Page ३२४.

கருணா குற மதி மந்஦ே
கிலாலவிஜிதமகரந்஦ே
கைவருய் குற கன்஦ே
தடக்டீர஗தஸுனிவந்஦ே
தூஜவார நிர்ஜித குந்஦ே
தோஷித ஸநகஸநந்஦ே
ஶ்ரீநாராயணநந்஦ே
பரமானநந்஦ே -
-பக்காஶமக்ரி.

வாலே பாதித ஸுராலே
மமநஜிதமராலே ஸக்ரஸாஷில
கீலே திலகாக்லிதகாலே நீபக்ரியு
மேலே நீத்யராவேலே - தங்கி ॥
-ஸ்வாராஜகிர்த்தானி - ஶிவுரஸுஷ்ரி எடுப்பு.

॥ पञ्चक्रोशमञ्जरी ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

समाहितार्थं दानं दक्षं पक्षिवाहं नाव्जसं -
भबोक्षकेतनादिदेववाच्चितार्थदायिनम् ।
निलिम्पं शेखरं प्रभुं दयालं वालं मंबिकम्
रसालं मूलं वासिनं भजामि विघ्नं नायकम् ॥

॥ ध्रुपदम् ॥

गागः काम्बोजि ।

जयं जयं लम्बोदरं सिन्दुरं

बन्धुरतरं कन्धरं भो ।

भयमपनय मम सुविनय चय

नियतसमय भजदय समुदय ।

वृन्दारकं वृत्त्वमकुटं तटं

मन्दारं प्रसवं प्रचुरप्रगलत्मकं

रन्दं सुनन्दितं सुरुचिरं मधुकरं निकराततं

सङ्गीतोत्सवं परिशोभितं निजं मृदुतरचरणसरोजं ॥

अय्यं तीयं अय्यं वय्यं तित्य

अय्यं अय्यं अय्यै यैयया ॥

तकं तकं तां तां तिकं तिकं दि दि । तोंतकं

धि कि तकं तकतळं जगं जगं जगं तरितकतां

तिक्तितक तिक्तितक तकथों तकिटगण गणगण
नंनंगिड डगथों तकधागू दुगुदुगु दगू ।

धादुगू धादुगू डादुगू दुगु दुगु दुगु तक तक धिक तक
तकतक तोंग तक तक तक धिक्तिक नकतक ॥

अ... शंकर यति किंकर सुखकर ॥ (जय जय श्री० ॥)

॥ गुरुबन्दनम् ॥

यदद्विं पङ्क्लेरह रेणुलग्नं
निपियनीरं विमलान्तरङ्गः ।

जानामि तत्वं निजमात्मरूपं
तं नौमि नारायणतीर्थमार्यम् ॥

-१

सदयं हृदयं च यस्य वै
मुदितं वक्त्रमकारणेन तम् ।
भज मानस देशिकं शिवं
शिवनारायणतीर्थशेखरम् ॥

-२

समस्त वेद वेदिषु प्रशस्त योगि षट्पदं
निरस्त राग लोभ नार मस्तके विराजितम् ।
विशुद्ध जनावली विनोद मोद भासकं सदा
शिवार्य पाद पंकज मञ्जसा भजाम्यहम् ॥

-३

श्रीसदाशिव पादाब्जं ध्यात्वा कश्चित्दाज्ञया ।
पञ्चक्रोशस्य यात्रां वै कतुं दुष्ठिमधास्तवीत् ॥

-४

॥ ध्रुपदम् ॥

राग : वराळि]

श्री दुर्घिराजमखंडं हृदि भावये ॥

-ध्रु०

श्री दुर्घिराजमखण्डजवाहन कांड चंडीश
सरसहृत्पुरीक चंडभानुम् ॥

-१

अन्तराय सन्ततेःदुरन्त चिन्ता सन्ततेः
प्रशान्तये निरन्तरं प्रकान्त करुणारस जलधि ॥ -२

भूरि सुखसंदानं विचारसार योगिवरं
नारायणदेशिकाकारमार्यनन्दनम् ॥ -३

एवं निखिल निलिप परिवृढ़ परिपूजित सुन्दर चरणारविन्दं श्रीदुर्धिराजं
नत्वा नियमाशनेन पूर्वदिनमुपित्वा कल्पमुत्थाय कृत्वा निखिलनित्यनैमित्तिकं ।,
सकलजगदुदयस्थितिविलयनिदानं विश्वेश्वरं प्रस्तौति ॥

राग : केदारगौड-

भज विश्वेशं भज भज ॥ (भज)

गङ्गोत्तमाङ्गं घनसाराङ्गं
कलितकुरङ्गं करुणान्तरङ्गम् ॥ -१

मोद-प्रमोद सुमुख दुर्मुख-
नादात्मक गणनाथाकलितम् ॥ -२

दण्डपाणि हृदय मण्डनभूतम् ।
खण्डपरशुं कलाराजोपेतम् ॥ -३

वरदान्नपूर्णवामाङ्ग संस्थं
परिरभ्यगाढं बहुधा विभातम् ॥ -४

मुदितश्रीदुर्धिमण्टप ज्ञानमण्टप
वैराग्यमण्टप सहितम् ॥ -५

अक्षीणैश्वर्य मण्टप शोभित
मोक्षलक्ष्मीविलास मण्टपोत्तम सहितम् ॥ -६

शिवनारायणतीर्थसेवक हृत्सारसं
नवमणिमय रङ्ग नटन विनोदम् ॥

-६

॥ श्लोकः ॥

एवं सञ्चिन्त्य विश्वेशं भक्त्या परमया मुदा ।
मणिकर्णीजलेस्त्रात्वा गातुं समुपचक्रमे ॥

राग : काम्बोजि ।

विश्वपते ! जय वर्णनीय चरितार्थ ! ।
मणिकर्णिकेश्वर ! जय जय ॥

-१

सिद्धाश्रममुनिवृन्दनिषेवित ! ।
सिद्धिविनायक ! जय जय ॥

-२

मङ्गलकर हित गंगाकेशव(क) ! ।
सङ्गरहित ! जय विनायक ! ॥

-३

(ग)लितहलाहल गलित भवानल ।
ललितादेव्याकलितविभो ! ॥

-४

बन्धुरदेव ! दुरन्धर श्रीजरा-
सन्धेश्वर ! जय जय ॥

-५

कामदमन ! निष्कामजनप्रिय ! ।
सोमनाथेश्वर ! जय जय ॥

-६

अदालभ्येश्वर ! अमराधीश्वर ! ।
विदलितपुरवर विनायक ! ॥

-७

शीलनीतगुणजालपरशुकर ।
शूलटंकेश्वर जय विश्वेश ॥

-८

आदिवराह समेधित निजपद ।
बाधित भव भय विश्वेश ! ॥

-९

नि(वि)श्वसितागम भास्वररूप-
दशाश्वमेधेश्वर विश्वेश ॥

-१०

इन्दीवरदल सुन्दरनयन
बन्दीदेव्यनुबन्ध विभो ॥

-११

सर्व महेश्वर सर्व गुहाश्रय !
सर्वेश्वर जय विश्वेश ! ॥

-१२

हनुमत्पूजित हनुमदीश्वर !
अमरनुतपद विश्वेश ! ॥

-१३

मङ्गलनीराजित सङ्गमतीर्थ - सु
सङ्कमेश्वर जय विश्वेश ॥

-१४

कर्कशहर लीलाकं महेश्वर !
अर्कविनायक विश्वेश ! ॥

-१५

दुर्गाकुण्ड समग्रालङ्घकृत
दुर्गनायक विश्वेश ॥

-१६

भर्गविनुत गुणवर्गदयापर !
दुर्गविनायक विश्वेश ! ॥

-१७

दीनवहन जन दानवशिष्ट
क्षेमेश्वर जय विश्वेश ! ॥

-१८

शिवनारायणगुरुवर मामव
सेवकं दैवतं विश्वेश ! ॥

-१९

॥ चूर्णिका ॥

इत्थं सिद्धसाध्य विद्याधर किञ्चक्रनिवहनिगदित निरूपम - निर्मल निजनामाध्य-
यनपर शिवचरणारविन्द मकरन्द रसास्वादनमन्दीकृत बाह्यविषयविशेषं, मन्दार-बुद्धि-
चम्पकाशोक पनस रसाल - वनराशी विराजमानं विदानभूतमकर्दमं कर्दमतीर्थ अवगाह्य
भक्तजनतानुग्रहं, कर्दमेशं प्रगायति ॥

राग : सारङ्ग ।

जय जय कर्दमेश ! जय भवभयनाश !

दयया मामवेश ! दासजनं पार्वतीश !! ॥

-४०

शरनिधितूणीर ! शरणागतार्तिहर !

धरणीधराकार ! दलितांजनकन्धर ॥

-१

कर्दमकूपतटलील करुणारसालवाल !

निर्धूताशुभजाल निर्जिताङ्गुतकाल ॥

-२

सोमार्कानलनयन ! सोमनाथ ! सुखसदन ।

विमलविज्ञानघन ! विरुपाक्षेशान ॥

-३

शर्मद साधुगेय ! शरणागतविधेय !

निर्मल ! निरपाय ! नीलकण्ठाममेय ॥

-४

तारकाधिपशेखर ! ताण्डव नटनपर ।

नारायणकार ! नमदममरपरिवार ॥

-५

॥ श्लोकः ॥

कर्दमेश ! महादेव कामिकास जनग्रिम ।

त्वत्पूजनान्महारुद्र पुनर्दर्शनमस्तु ते ॥

उमासहायं श्रीकण्ठं भवरोग हरं प्रभुं ।
कर्दमेशं परिक्रम्य ययौ गायन्नशंकितः ॥

॥ ध्रुपदम् ॥

राग : रेवगुप्ति ।

विश्वनाथ देवदेव मामव शंभो !

-विश्वनाथ

त्रिपुरहरण चरण शरकर - सरसिज

त्रिगुण विधुर घण सुखसदन ॥

-१

नागाजिन परिधान - निरामय

नागानज्ञांबुज भवगेय ॥

-२

चामुण्डाद्भूत चलदधरामृत

चकित हृदय दर हसितमुख ॥

-३

मोक्षेश्वर कर्णेश्वर - मुनिसुत ।

मोक्षारुण दीक्षित मुनिविदित ! ॥

-४

भद्रफलद वीरभद्रेश्वर - जय

विद्रावित नितार्तिहर ॥

-५

चित्तदीपकोन्मत्तभैरव - सु

नर्तन लालस गौरीश ॥

-६

नीलेश्वर वर कालकूट - हर

फूलाम्बक मृड फणिभूष ॥

-७

विमलदुग्नितर परिभावित - मम

हृन्मन्दिर मदन हर ॥

-८

इन्दुकलाधर नन्दिकेश्वर - जय

सुन्दर भृङ्गि किरीटीश हर ॥

-९

गणप्रियागमगणनिगदित पद ।

विनयभरित नत विरूपाक्ष ॥

-१०

यज्ञेश्वर विमलेश्वर मृगधर ।

मोक्षेश्वर सुरमुनि विनुत ॥

-११

ज्ञानसुखात्मक ज्ञानदेश्वर ।

आनन्दमृदुपद अमृतेश ॥

-१२

शिवनारायणतीर्थदेशिक - सु ।

श्रितजनहृत्कैरव सोम ॥

-१३

॥ श्लोकः ॥

शास्त्रशिवं हृदिध्यात्वा वाचासंकीर्त्य शंकरम् ।

गन्धर्वसागरे स्नात्वा भीमचण्डीमथस्तुवन् ॥

राग : काम्भोजि ।

जयजय श्रीभीमचण्डि - जगदंब पाहि ॥

-धु०

वियदादिलोकाधारी निधीश्वर्यमङ्गलकारिणि ।

बिबोष्टक करुणापाङ्गे दीनं मां जीवितानङ्गे ।

शंबरारि वैरिसङ्गे चण्डविनायकोत्सङ्गे ॥

-१

रजनीनायकशेखरे ! रवि रक्ताक्ष गन्धर्व वारे ।

भजजनमानसागारे भवपरिरंभण चतुरे ॥

-२

वरदे ! पुरदेवते ! वामदेवातिदैत्ये ।

नरकार्णव तारक सहिते ! नारायण सेवक गीते ॥

-३

॥ श्लोकः ॥

भीमचण्डी प्रचण्डानि मम विद्वानि नाशाय !

नमस्तेस्तु गमिष्यामि पुनर्दर्शनमस्तु ते ॥

इतर्थं संप्रार्थ्य देवीं तां भक्त्याऽभीष्ट प्रदायिनीं ।
प्रभाते प्रस्थितः शंभुं जय शब्देन कीर्तयन् ॥

राग : काम्बोजी ।

जयजय श्रीकाशिकेश ! जयजय सर्वेश ।

जयजय दाक्षायणीश ! जयजय विश्वेश ॥

-जयजय

-१

सर्वान्तर साधुगेय सच्चित्सुखकाय ।

सामगानप्रियामेय शर्वाणि सहाय ॥

„

-२

एकदन्त लोकाधिप एकपाद विनायक ।

एकानेक फलानेक एकान्तर रासिक ॥

„

-३

महदादितत्वाधार मञ्जुतरवचन ।

माधव दिव्य सा एक महाभीमेश्वर ॥

„

-४

भैरव संसृति हरणभैरव विनयन ।

भैरवी संश्रिति सदन भूतनाथेशान ॥

„

-५

सोमार्थकृतशेखर ! सोमरविनयन ।

सोमनाथ हैमवती ! सोदरी भूषण ॥

„

-६

कालात्मक ! कालनाथ ! कलित जगद्विलय ।

कपर्दीश्वर ! मां पाहि कामेश गणेश ॥

„

-७

वीर ! त्रिपुरविदार ! विश्वरञ्जनाकार ।

वीरभद्र ! महोदार ! वितरणधीर ॥

„

-८

चामीकर भूधर चापसागर तूणीर ।

चारुमुख सविहार शर्मद गणनाथ ॥

„

-९

देहिनां सुखसाधक देहबन्धवाधक ।		
देहली विनायक देहीशं मम तारक ॥	-जयजय	-१०
पड्गुणश्वर्यं संपत्या सहितस्थिपाश्वस्थित ।		
षोडशविकाः सौरुच्यं मे संदिशत ॥	„	-११
उद्भामरत्नवलयोदीपित गिरिजा भव ।		
उद्भृष्टगणपती भव उद्भृत भुवन ॥	„	-१२
उन्मत्तचित्तमर्दन ! ऊजित सुशासन ।		
उत्कलेश निरञ्जन उरुभय हरण ॥	„	-१३
भद्रफलद ! रुद्राणीयधाङ्गशरीर ।		
आनन्द ! शिवनारायणानन्दसेवक फलद ॥	„	-१४

॥ श्लोकः ॥

पार्वतीपदविन्यासं धन्यं मुनि निषेवितम् ।		
तपोवनं परिक्रम्यं रम्यं रामेश्वरं यथौ ॥		
जय रामेश ! विश्वेश ! वरुणातीर मन्दिर ।		
मानसं मे सदा ते च स्थिरी भवतु शाश्वत ॥		

राग : बिलहरी ।

रामनाथ ! तव पादारजीवयुगले ।		
द्यरमतां वै मम मानसं ॥	-धु०	
कामदमन येष मम कामोस्तु ते कृपया ।		
सामादि निगमादीनि स्तोतुमनिगदित बोध		
सान्द्र सुख देह शिव सर्वान्तर		
सोमनाथ भरतेश सहित ॥		-१

गौरीवर सद्हृदयाकलित शतुघ्नेश !
 लक्ष्मण लक्षितसदन रघुविक्रम
 इक्ष्वाकुतिलक पूजित चरण - सारस
 इन्दुरविनयन जगदीश्वराश्रित - सुखद ॥

-२

महित द्यावापृथ्वीश्वराश्रित देश
 ममहृदय सरसीरुह मन्दिर विभो ।
 नहृष्येश्वरानन्द नवनव सुचरित
 शिवनारायणानन्दतीर्थ देशिकवर ॥

-३

॥ श्लोकः ॥

श्रीरामेश्वर रामेण पूजितस्त्वं सनातन ।
 आज्ञादेही महादेव पुनर्दर्शनमोस्तु ते ॥
 इति संप्रार्थ्यं रामेशं वस्णापारगान्बहून् ।
 देवान्नत्वा शनैर्गयिन् यथौ विश्वेश्वरं गुरुं ॥

॥ ध्रुपद ॥

राग : कापि ।

श्रीविश्वनाथ गिरीश ! महेश !

-ध्रु०

पञ्चवदन ! निष्प्रपञ्चन मामद

मुञ्च दुरागतमपि पाद पतितम् ॥

-१

देववरेन्द्रित देवसञ्चेश्वर ।

सेवक सादर सेवन फलद ॥

-२

पाश फणि गणेश पावन चरित ।

पाशं मे हर भक्त पावनशील ॥

-३

प्रथित पुरतय प्रदमनशील ।
पृथ्वीश मुनिसुत पालनलोल ॥

-४

पापाटवी समुत्थाटनतोय ।
यूपपुष्करणीतट युक्त विहार ॥

५

कनकाद्रि कोदण्ड कमलेशदण्ड ।
सनकादि मुनिनुत समरप्रचण्ड ॥

-६

नवदलिताब्जपाद नटनविनोद ।
शिवनारायणतीर्थसेवक सुखद ॥

-७

॥ चूर्णिका ॥

इति सविनयं तु हिमगिरिकन्धाकुचकलशलक्षण विचिवतर पत्रक प्रकल्पनैक निषुणं, गौरीसहायं विश्वेशं संकीर्त्य, कदली-कपित्यपनस. रसालकलरसास्वादनोन्मत्त चित्तनृत्यस्थुलपिकसारिका मुखरवमुखरितदिग्नतरां, सन्तत मलयदरसमीरसमीरण-विचित विदलित मलिलकादि कुमुपसीगन्ध्य गन्धितनीरां, कपिल, कालवर्णेय, कौण्डिन्य, गौतम प्रमुख मुनिमुख्य निषेवितां वृषभध्वजां, पदविन्यासधन्यां, पितृऋण विमोचना-ग्रगण्यां, कपिलधारां अवगाह्य सदोन्मत्तं संबोध्य स्वचित्तं वृषभध्वजं प्रगायति ॥

॥ तालमालिका ॥

राग : काम्बोजि

ताल : झेम्पताल

मन्द ! वृषभध्वजेशं भजे ! – विशुं
सदानन्दं मनसा अन्धक कहणानिधिम् ॥

सरसबृन्दारक प्रबहरनिवहं
निगदित सदोदार निरवद्य चरितम् ।

परमहंसकुल परिभजन शरणं
निजमृदुचरणं धरणीरथमघ विदलनम् ॥

बालशशिकलं शूलकरतलं
कालकालं कलिकाल कलिहरम् ।
अग्निलजगद्वनचरण ममलं
हिमगिरि शिखर सदनं माधवम् ॥

-मन्द वृषभ

अटतालः

अतिच्छ्वल दिव्य दृग्च्वल शरहत
पञ्चशरं कर्म सञ्चय दूरम् ।
कुञ्चितपाद विरञ्चितनुं दर
कन्धर बन्धुर देवधुरन्धरं - घन
सार तार हार गौर शरीर - पन्नग
हार मुदारं गुणमन्दिरं ।
इन्दु निभानन सुन्दर नारायणानन्दमाश्रय ॥

-मन्द वृषभ

झेप तालः

अय्यतीय्य वैय्यतीय्य यैय्य ... आ ... आ ... आ ...
रे ति यं वैय्य अय्यातळत ।
धान्धलं धिकिट सणुसणुं धणुत
धान्त धिरितक धिमितक झणुतक तकनकु
धिरिकुकु धिरितक तोंतक तों तर्दिगिण ।

-मन्द वृषभ

॥ श्लोकः ॥

वृषभध्वज देवेश ! पितृमुक्ति प्रदायक ।
आज्ञांदेहि महादेव पुनर्दर्शनमस्तु ते ॥

वृषभध्वं परिक्रम्य ज्वाला नृसिंहमादरात् ।
तैलोक्यजननीगंगां दृष्ट्वा प्रार्थयतेराम् ॥

गौरी रागः

गङ्गे परिपाहि ! तरल तरङ्गे । -धु०

करुणाविलसदपाङ्गे ।
कलिदोषवार विभङ्गे ॥

कल्लोल कलित विहङ्गे
कमलौघ नर्तन धृङ्गे ।

(गङ्गे परिपाहि)

अतिकोमल तरङ्गे ।
भक्तजनान्तरङ्गे ।
कचभार विजित पतङ्गे ।
हरजटाङ्गूठसङ्गे ।
देवतोत्तङ्गे ।

(गङ्गे पाहि)

-१

तैलोक्य जननी पुण्ये ।
पुरवैस्तिकृत निजकार्य्ये ।
हरवल्लभाग्रगण्ये
प्रकटीकृत कारुण्ये
सुमनोहर तारुण्ये
भक्तजन तानन्दे
श्रीजह्नुकन्दे

(गङ्गे पाहि)

-२

बन्दे तव चरणारबिन्दे
यतिवर्य स्वान्तमिलिन्दे
करुणा कुरु मयि मन्दे
कीलासविजित मकरन्दे

कैवल्यं कुरु कन्दे
 तटकुटीरगत मुनिवृन्दे
 द्विजवार निजित कुन्दे
 तोषित सनकसनन्दे
 श्रीनारायणानन्दे
 परमानन्दे

(गङ्गे परिपाहि)

- ३

इत्येवं अमन्दवदानुवृन्दारकवृन्दे, मणिमकुटमन्दारप्रसवमकरन्दसतुन्दिल मिलिन्द
 बन्धुर अंकारालंगार रमणीय श्रीमन्मुकुन्द सुन्दर पादारबिन्दस्यन्दिमकरन्दधरां, वर्जित
 रागादि क्लेशपाणि समूजित शमदमाद्यार्जित समाधि परिपाकलभ्यधूर्जटीजटापटल-
 चिरसंज्ञचघट्टन प्रकटित शुभमागोदयां सदयां, सन्तत परिशीलित वेदान्तप्रमाण समुदय
 समुच्छ्रुत सकलमलापनोदिनीमिव चरमवृत्ति स्वविलोकनसमसमये समुद्घाटित मोक्षक-
 वाटां, मकरमत्स्यकच्छाजलवारण विहग मुख्तनीरणोच्चलत्तुङ्ग तरङ्गभङ्गविलसद्राजीवराजि
 विराजमान हंसकुलावन्नंस प्रगीयमाननिखिलाद्यगद्यां, ब्रह्मऋषिवेक्ष्यां, पितृजनोत्तारण-
 पक्षसंरक्षण विवक्षणाध्यक्ष भगीरथ रथरिसरणातुरणलब्ध सागरोत्संगां, भक्तजनान्त-
 रङ्गां गङ्गां संपार्थं वहगपंगमे स्नात्वा, तत् देवमनुस्मरणपूर्वकं विश्वेश्वरमुद्गायति ॥

राग : सारङ्ग

जय विश्वेश शर्वाणीश
 दयया सदय काशिकेण ॥

(जय जय)

सङ्गर शूर कुरङ्गकलितकर
 सङ्घमराम हरिसायक जय जय ॥

(जय जय)

वेदभाग संवेदित निजपद
 आदिकेशव विनोदक जय जय ॥

(जय जय)

खर्व विनायक घनवचनाधार
 शर्व शशाङ्क विभूष !

(जय जय)

आह्लादित मुनिसुत सर्वन्तर प्रह्लादेश्वर प्रमुदित	(जय जय)
त्रिगुण विधुर भव त्रिलोचनेश्वर त्रिपुरहरण चरण शरकर	(जय जय)
नन्दमुख्य मुनि वृन्द निषेवित बिन्दुमाधवाऽति बन्धुर	(जय जय)
सञ्चितशोधक पञ्चगङ्गातट सञ्चर संमत समरस	(जय जय)
निस्तुलगुण जगदस्तित्वाश्रय गभस्तिनाथ सुरसमस्त विजय	[जय जय]
शृङ्गारादि रसामृत पूरित मङ्गलगौरी सङ्गत	[जय जय]
शिष्टविनुत वसिष्ठवामदेवा- धिष्ठितसदनाश्रित हित	[जय जय]
महर्षि पूजित मञ्जुभाषण महिषेश्वरान्धक हर	[जय जय]
सर्वागमसंवेद्य परात्पर पर्वतेश्वर मां पालय	[जय जय]
सिद्धि वितरण प्रसिद्धि वरदश्री. सिद्धि विनायक नमसित	[जय जय]
सत्यवरण पालक गणनायक तप्तहाटक विभूषण	[जय जय]
शिवनारायणतीर्थवर्य सेवक वनचातुर्य	[जय जय]

॥ श्लोक ॥

इति सर्वान्प्रणम्याथ देवान्धेत्र गतान्पुनः ।
मणिकर्णी समालोक्य गायत्यानन्द निर्भरः ॥

राग : कल्याण -

जय देवी मणिकर्णिके पाहि माँ ।

जगदम्ब सुखदायिके पाहि माँ ॥

[जय देवी]

दयय संसृतिदर विदलन

चरण जीवनोदय तियमै जननि

दासजनरक्षके विहितकृति कलन-

विकलं अतिविषमं विषयपङ्कं विषङ्किलं ॥

[जय देवी]

अहितरनजनतानुरतं विगत कौशलम् ।

हे जननि कलय सलिलतट खेलम् ॥

[जय देवी]

हरिहर रथांग जनिते मम जननि

हरिदेह सलिल पूते ।

परमशिव कर्णाविलंस मणिगणायते

परिभजन शरणजन परमसुखानिदायिने ॥

[जय देवी]

गंगा तरंगे, कमल कर्णिका-

नंगजीवने मूलिका मंगल मुखाम्बुजे - सु

संगे दिव्यांगना संग तुंगे

तरंगे भंगुर विलासे ॥

[जय देवी]

करुणारसालबाले भक्तजन

कल्पलतिके विमहिले

सुरचिरानन्दवनिते सुविधिताङ्गुत लीले ।

सुरवधूकुच ललिते सुभशोभित सलिले ॥

[जय देवी]

निवसतु मदीय हृदयं तव
चरणनीरज भव तारके ।
शिवनारायणतीर्थ सेवकानन्दे
शिवपदनिदानतटाश्रृत योगिवृन्दे ॥

[जय देवी]

॥ श्लोकः ॥

संप्रार्थ्य सर्वं जननीं कृपातुङ्गं तरङ्गिणीम् ।
मणिकर्णीं विगाहृथं यर्या विश्वेश्वरालयम् ॥

तव गत्वा महादेवं सच्चिदानन्दं विग्रहं ।
पूजयित्वाथ विष्वेशं तुष्टाच्यवं करुणानिधि ॥

जयदेवं जयदेवं जय जय चिन्मूर्ते ।
जयजय विश्वेश्वरं जयजय सस्फूर्ने ।

[जयदेव]

येनाविष्टं सर्वं येनवसू विभातम् ।
यदबोधदातिक्रांतं मरुसलिलं वदन्तृतम् ॥

यद्वीवाद्विलयं परमुपयाति विभक्तम् ।
तव तु मम सज्जतु त्वयिमानसमनवरतम् ॥

-१

श्रुतिशेखरं शतं सुविदितं गगनोपमकार्यं
सततानुभवाद्वयं तिजसान्द्रं सुखमेयम् ।
श्रुतिविरहितकृतं सुकृतामलं मानसं निलयम्
अतनो संसृति विरहितं गतममलं विधेयम् ॥

-२

निरूपम नित्यं निरञ्जनं निर्मलसुखबोधं
परतरसमरसं सदमलं परितृतं परभेदम् ।
गुहतरनिजं भयवर्जितं गूढं परानन्दा
नतजनसुखं वितरणं शिवनारायणानन्दा ॥

-३

॥ श्लोकः ॥

इति संस्तुत्य विश्वेशं प्रणिपत्य पुनः पुनः ।
मुक्तिमण्टपमासाद्य विष्णुं संपूज्य भक्तिः ॥
दण्डपाणिं दुण्ठिराजं भैरवं चार्चयन् क्रमात् ।
आदित्यं विधिवत्पूज्य परमानन्दनिर्भरः ।
मोदप्रमोदसुमुखान् दुर्मुखं च ततः परम् ॥
गणनाथं सुरंपूज्य शिवध्यानं परायण ।
पूर्वं संजूजितान् स्मृत्वा पञ्चकोशगतान् ग्रमात् ॥

[देवानुज गौपरेशानमानन्द वननायकम् ।]

॥ आरातीकम् ॥

राग :- आनन्द भैरवि

आनन्द वन विहार ! सच्च-
दानन्दाखिल जगदाधार !!

भज जन मानससार - सदिनकर ।
भुजकभूष सुरवरपरिवार ॥

-१

कालकण्ठ कलिमलहर - शिवभव ।
पालयमाममिह रमोदार ॥

-२

नतजन भवदर विदलन - चरण शिव
नारायणतीर्थे गुह वरधीर !

-३

जय विश्वेश विश्वात्मन् जय गौरी मनोहर !

-धू०

जयविश्वभरानन्दवन सञ्चार लालस !

जय संसार पयोधिमश्जन तापविमोचन !

प्रसीद मम देवेश ! शरणागतवत्सल !

कृता वैतव कृपया मया क्षेत्र प्रदक्षिणा ॥

सुप्रीतो भव सर्वेश निष्ठिकञ्चन जनप्रिय ।

पञ्चक्रोशस्य यात्राख्य मञ्जरीसमुदावह ॥

श्रीशम्भुनामकुसुमैः भक्तिसौगन्धितैः सह ।

मनोहरासु संदृध्वा कृपया निर्वर्यलीकया ।

श्रीगुरोः परमानन्द पदनिश्चेणि कामया ॥

श्रवणात्कीर्तनाच्चैव धारणात्पापनाशिनी ।

आदर्त्तव्यातियत्नेन निर्वाणफलकांक्षिभिः ॥

इति श्री शिवनारायणानन्दतीर्थ श्रीगुरुचरणसेवक विरचितायां

पञ्चक्रोशमञ्जरी संपूर्णमस्तु ॥

शिवार्पणमस्तु ॥

FROM OUR VISITORS' BOOK

TRIBUTES To SARASVATI MAHAL

This is indeed a great shrine of our heritage. It is a matter of great satisfaction that every one here is viewing it with veneration and devotion and contributing his or her best for its preservation.

28-6-1989.

R. V S. PERI SASTRI,
Chief Election Committee

It is a most interesting experience to visit this library. We were indeed educated about the important work being done regarding the preservation of ancient documents and manuscripts. The hard work and dedication of the Director and all the members of the staff is self evident.

26-8-1989.

B. N. KIRPAL,
Judge, Delhi High Court

I was taken round the library by the Director Sri M. Sadashivam and publication manager Sri Panchanathan. I am very happy to learn that now a full time Director has been posted and a learned and versatile professor, and linguist Sri M. Sadashivam has been chosen for this job. Needless to say that an institution like this library deserves full support and full time attention for development and proper upkeep. It is one of the very rare libraries of this kind in India and has a very rich collection of original manuscripts and paintings besides thousands of rare books. I am glad to learn that every possible effort is being made to keep the original documents in proper form. No funds would be too much for an institution like this and liberal grants should be made available to preserve the great store of knowledge and culture. The microfilming of all original documents and printing them are essential. Hence even though facilities for these exist at present, they need to be further improved and developed.

I give my felicitations and good wishes to all members of the staff who are associated with the upkeep and development of this rare and great institution.

S. C. DIKSHIT, I. P. S.,
Director General of Police, Lucknow.

I visited the library along with my family members. The staff have been very cordial and explained every item very patiently. The staff are also having pleasing manners which keep the visitors in a congenial mood so that they are receptive. Myself and my family members much benefitted.

P. CHELLIAH,
Spl. Officers Committee,
Co-operative Mills Ltd.

A very interesting and impressive visit which demonstrated a true dedication to caring for a treasure-house of written culture. Grateful thanks to all concerned who took so much trouble to post myself and my colleagues.

John E. Mc. INTYRE,
Head of Preservation
National Library of Scotland.

22—9—1989.

It was a thrill to go round Sarasvati Mahal. There is tremendous effort to preserve a cultural heritage in pictures, scripts and literature. One marvels at our past and we should be proud of it.

Every Indian, I think, should visit this place, as a point of pilgrimage, and return enlightened.

The staff and officers need however adequate assistance from all concerned and also technological guidance such as modern research to preserve all this. Outside exhibition of prints may help understand the importance of this very unique effort.

R. H. MANOHAR,
Member R. S.
Chairman St. Palican.

2—10—1989

May this institution be prosperous.

O. D. SHARMA,
Committee officer,
Rajyasabha, Parliament House,
New Delhi.

2—10—1989.

I visited this Sarasvati Mahal library on this date and I find it to be very unique, fascinating to the world.

31—10—1989.

BOM SENG
Malaysia.

I feel so proud of having an opportunity to visit your library which has impressed me so much.

31—10—1989.

TAN PENG SAN,
Malaysia.

I am highly impressed by library administration and its officer's enthusiasm. I found unique Library in India. The valuables of our ancient culture and literature are preserved by this library. I hope these assets will be helpful to our young scholars in their research work.

2—11—1989.

Justice V. H. BHAIRAVIR,
High Court of Ahmedabad.

A rare opportunity provided to see the manuscripts written long back, with all the courtesies, microfilming will help national heritage. The administration and arrangement superb, dedication exists. Let us participate in rich culture.

7—11—1989.

U. C. SAKSENA,
Secretary,
L. I. C. of India, Bombay.

I took opportunity to visit Sarasvati Mahal Library and I am considering myself lucky to be able to see wonderful scriptures and manuscripts so well preserved. Microfilming of these has also been a great idea. This way, Sarasvati Mahal Library is contributing greatly to our culture and ancient heritage.

(I was very happy to transact Group Insurance and give LIC's Master Policy covering all employees of this library.)

21—11—1989.

J-16

N. K. SHINKAR,
Chairman, L. I. C. of India

I was extremely fascinated to go through some of the works in the Sarasvati Mahal Library. A lot of pains taking work is being accomplished here to preserve the past for the benefit and enrichment of the future.

Deputy Commissioner of Income Taxes,
Madras.

1—12—1989.

I have studied about and heard of this great Sarasvati Mahal Library. But to-day only I had the great fortune of visiting this library. It is wonderful and meticulous that the authorities have undertaken to preserve and disseminate the great fund of knowledge embodied in the age-old manuscripts. It is too big an effort for me to comprehend and write about in this short time.

1—12—1989.

Income-tax Officer, Thanjavur.

காண்பதற்காரிய. புனிதமான ஏடுகள், புத்தகங்கள், சலைத்திறமிக்க கவிஞரிக்கு சித்திரங்கள் மற்றும் பழைய பொக்கிளங்கள் பண்டைய நாகரீகத்தின் சின்னங்களாகப் பாதுகாத்து வரப்படுகின்ற இந்த சரஸ்வதி மகாலை இன்று பார்வையிட நல்லாய்ப்புக் கிடைக்கப்பெற்றது பூர்வ ஜென்ம புண்ணியரே.

மகாலில் பணியாற்றும் நிர்வாக அலுவலர் மற்றும் பணியாளர்களின் ஆர்வமிக்க செயல்திறம் மிகவும் பாராட்டுக்குரியதாகும்.

வாழ்க வையகம் !

வாழ்க வளமுடன் !

சிறு. அரங்கநாதன்,

துணை கலெக்டர்,

ஒழுங்கு நடவடிக்கை ஆணையர் அலுவலகம்
சென்னை-108.

ஆவணங்கள், குறிப்பேடுகள், செப்புத் தகடுகள் நன்முறையில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. தமிழக மக்களுக்கு இதைக் குறித்து அதிக விளம்பரம் செய்யப்படின் மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும். மாணவர்கள் தமிழக வரலாற்றினை, குறிப்பாக ஆங்கில, மராட்டிய, திராவிட கலாச்சாரங்களைத் தெள்ளத் தெளிய அறிந்து கொள்ள இவ்வருங் கலை சேர்ப்புக்கூடம் ஒர் வரப்பிரோதமாகும்.

த. கி. சீனிவாசன்,
ஆசிரியர், அரசினர் மேஸ்னிலைப்பள்ளி,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை.

இந்த மாபெரும் அறிவுக்கோயிலை இன்றுதான் தரிசித்தேன். ‘அறிவு’ என்றும் தெய்வத்தைக் காப்பதுதான் ஓர் இனத்தின் முதல் கடமை பண்டாட்டையும் சீர்த்துக் காப்பது அதன் தொடர் கடமை. பெரும் கடமைகளையும் சில நூற்றாண்டுகளாகக் கட்டிக் காத்துவரும் இந்தக் களை அறிவு மாளிகை என் வணக்கத்திற்குரியது.

நூல்களின் பராமரிப்பும், ஏடுகளின்பால் கொண்டிருக்கும் பக்தியும், பணியாளர்களின் பண்பாடும், இயக்குநர் அவர்களின் அறிவுக் காதலும் என்னை மகிழலும் நெகிழலும் வைத்தன.

விஞ்ஞானிகருக்கான கருவிகளின் துணையால் பழைய ஏடுகளைப் பாதுகாப்ப தோடு அளவுகள் பாமர மக்களை அடைவதற்கான ஆக்கப்பணிகளையும் ஆற்ற வேண்டும் என்பது என் விண்ணப்பம்,

கட்டிக் காத்தவர்க்கு வணக்கம். கட்டிக் காப்பவர்க்கு நன்றி.

தீரெயிடக் கவிஞர் வைரமுத்து,

15, நான்காம் குறுக்குத்தெரு.

திரஸ்ட்புரம், சென்னை-24.

23--10--89,

மிகவும் போற்றுதலுக்கும் பாராட்டுதலுக்கும் உரிய கலைக்கோயிலைக் காண இன்று ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம். சரபோஜி மன்னர் ஆங்கிலேயருடன் ஏன் பகை கொள்ளாமல் ஒத்துப் போனார் என்பதை இப்போது உணர முடிகிறது. பல கலையிலும் சிறப்புற்று அக் கலைகளைப் பாதுகாப்பதில் மிகக் கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறார். இருதரப்பினருக்கும் போர் நிகழ்ந்திருந்தால் இவை அனைத்தும் அழிந்து போயிருக்கும்.

அரிய செல்வத்தை மாணவர்கள், சான்றோர்கள் அனைவரும் அறியும் வகையில் நன்முறையில் விளம்பரப்படுத்தி இப்பயணை அனைவரும் நுகரத்தாக ஏற்பாட்டைச் செய்திட வேண்டும்.

இயக்குநர் அவர்களும் ஏனைய அலுவலர்களும் ஏற்றிருக்கும் பெரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இப்பொறுப்புக்கு அரசு தக்க நிதியுதவியைத் தாராளமாக அளித்து மேலும் ஊக்கப்படுத்தித் தேடற்கிறிய இச்செல்வத்தைப் பாதுகாத்திட வேண்டும்.

ஆனார் ஜெகதீசன்,

முன்னாள் அமைச்சர்,

15, மயிலப்பன் தெரு, அயன்புரம்,

சென்னை-23.

AN APPEAL

Manuscripts on Palm Leaf or Paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasures, solely inherited by the Nation and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our National Culture but also to the Culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T. M. S. S. M. Library Thanjavur.

The manuscripts so presented will be accepted and acknowledged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them, will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great Scholar-King of Tanjore, Rajah Serfoji, has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world-famous 'Sarasvati Mahal Library.' It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it. Will you hasten to take it up? The Library waits for your answer.

DIRECTOR,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Form IV
(See Rule 8)

1. Place of Publication : Thanjavur
2. Periodicity of its Publication : Three issues a year
3. Printer's Name : T. M. S. S. M. Library Society Press
Thanjavur,
- Nationality : Indian
- Address : T. M. S. S. M. Library Society Press,
Thanjavur - 613 009
4. Publisher's Name : T. M. S. S. M. Library Society,
Thanjavur.
- Nationality : Indian
- Address : Thanjavur Maharaja Serfoji's
Sarasvati Mahal Library Society.
Thanjavur.
5. Editor's Name : M. Sadashivam
- Nationality : Indian
- Address : M. Sadashivam
Director,
Sarasvati Mahal Library Society.
Thanjavur,
6. Name and Addresses of Individual
who owns the newspaper and partners
or shareholders holding more than
one percent of the total capital
T. M. S. S. M. Library Society.
Thanjavur.

I, M. SADASIVAM hereby declare that the particulars given above are true
to the best of my knowledge and belief.

M. SADASIVAM,
DIRECTOR.
(Signature of Publisher)

Date : 10—12--89